

פקודת השטרות *

פרק ראשון : מבוא

1. הגדרות
2. תוראה כללית בפרשנות

פרק שני : שטרי חליפין

סימן ג' - תמורת השטר

26. תמורה בת ערך - מהי
27. שטר טובה או מיטיב
28. אחוז כשורה
29. חזקה על תמורה ועל תום לב

סימן ד' - פיהור השטר

30. פיהור מהו
31. הסכ ברי-תקנה מהו צריך
32. היסב על תנאי
33. היסב על החלק
34. היסב מגביל
35. עד מתי השטר פחיר
36. פיהור שטר למי שכבר הוא חב על פיו
37. זכויותיו של אחוז

סימן ה' - חובותיו הכלליות של אחוז

38. מתי יש צורך בהצגה לקיבול
39. הזמן להצגת שטר שפרעונו לאחר ראייה
40. כללים להצגה לקיבול והצדק לאי-הצגה
41. מיאון
42. חילול במיאון והוצאתו
43. החובות לגבי קיבול מסוייג
44. הצגה לפירעון
45. הצדק לאיחוד בהצגה לפירעון ולא-הצגה
46. חילול באי-פירעון
47. הודעת חילול חרין העדר הודעה
48. כללים להודעת חילול

סימן א' - הצורה והפירוש

3. שטר חליפין - מהו
4. הדין כשצדין שונים בשטר חד הם
5. ערוך אל הנמשך
6. דרושה בחירות בענין הנפרע
7. אילו שטרות פחירים
8. הסכום שיש לפרוע
9. שטר בר-פרעון עם דרישה
10. שטר בר-פרעון בעתיד
11. השמטת התאריך בשטר שפרעונו לאחר תאריכו או בקיבול לאחר ראייה
12. חזקה על תאריך שהוא תאריך נכון
13. הישוב זמן הפרעון
14. נדרש-בשעת-ההדק
15. תניות מיוחדות של מושך או של פסב המגבילות חבותם
16. הגדרת קיבול ומהו צריך
17. הזמן לקיבול
18. קיבול כללי וקיבול מסוייג
19. מסמך לא-שלום או חתימה על החלק
20. מסירה תשלום את ההתקשרות
- סימן ב' - כשרם וקשותם של הצדדים
21. כשרם ורשותם של הצדדים
22. אין חבות בלי חתימה
23. חתימה שווייפה או שנחתמה שלא ברשות
24. חתימה בתוקף הרשאה
25. החותם בתור מורשה או בהצגת נציג

* חוקי א"י, כרך א', פרק י"ג, עמ' 59 (א); ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1400, עמ' 59 (א).

- 49- הצדק לאיזוור במתן הודעת חילול
- 50- הַקְּדָה משום מיאון או אי-פרעון
- 51- תובת האוחז כלפי הקבל או הנמשך
- 52- תובענה על פי התמורה

- 02- ויתור מפורש
- 03- ביטול
- 04- שינוי השטר

סימן ח' – קיבול ופרעון משום כבוד

- 05- קיבול-משום-כבוד לאחר העדה
- 06- חבותו של קבל-משום-כבוד
- 07- הצגה לפני הקבל-משום-כבוד או הנדרש-בשעת-הדחק
- 08- פרעון-משום-כבוד לאחר העדה
- סימן ט' – מסמכים אבודים
- 09- זכותו של אוחז לקבל כֶּפֶל של שטר אבוד
- 70- תובענה לפי שטר אבוד

סימן י' – שטר בסדרה

- 71- כללים בדבר סדרת שטרות

סימן י"א – ברירת הדין

- 72- כללים לענין ברירת הדין

סימן ר' – חבותם של הצדדים

- 53- כספים שבידי הנמשך
- 54- תבנתו של קבל
- 55- תבנתו של מושך ושל מטב
- 56- זר שזנתם על שטר תב בתור מטב
- 57- ערבות לשטר
- 58- שיעור דמי נזק מירי צדדים
- לשטר שתולל
- 59- מעביר במסירה

סימן ר' – פקיעת השטר

- 60- פרעון כשורה
- 61- קבל האוחז בשעת קלות

פרק שלישי : שיקים

סימן א' – שיקים משוכים על בנקאי

- 77- שרשטט בידי המושך או לאחר הרצאה
- 78- השרשטט – חלק מהנתי של השיק
- 79- חובותיו של בנקאי לבני שיק משורטט
- 80- הגנה על בנקאי ועל מושך בשיק משורטט
- 81- מעלו של שרשטט "לא מחיר" על האוחז
- 82- הגנה על בנקאי טובח
- 83- הסעיפים 76 עד 82 יחולו על מימשך בנקאי

- 73- שיק – מהו
- 74- הוצגת שיק לפרעון
- 75- ביטול רשותו של הבנקאי

סימן ב' – שיקים משורטטים

- 76- שרשטט בכללות ושרשטט במיוחד – מה הם

פרק רביעי : שפרי חוב

- 88- הצגת שטר חוב לפרעון כדי להחייב את עושהו
- 89- חבותו של עושה שטר
- 90- תחולת פרק שני על שפרי חוב

- 84- שטר חוב – מהו
- 85- הצורך במסירה
- 86- שפרי חוב ביחוד ולחוד
- 87- שטר חוב ב-פרעון עם דרישה

פרק חמישי : מילואים

- 94- די להעדה אם התחילו בה בתוך זמנה
- 95- פקודות דיבידנדו ניתנות לשרשטט
- 96- המיישנותן של תובענות

- 91- תום לב
- 92- תתימה
- 93- חישוב הזמן

בנקאי" - לרבות חבר בני אדם, מואגד ושאינו מואגד, העוסק בעסקי בנק ;
 "הוצאה" - מסירה ראשונה של שטר או של שטר חוב, כשהם שלמים בצורתם, לאדם הנוטל
 אותם בתור אותו ;

"הֶסֶב" - היסב מוגמר במסירה ;

"המוכֵז" - אדם המחזיק בשטר או בשטר-חוב שהם בני פרעון למוכֵז ;

"אוחז" - מי שהוא הנפרע או הנֶסֶב של שטר או של שטר-חוב ומחזיק בו, או מי שהוא המוכֵז ;

"מסירה" - העברת הַחֲזָקָה מאדם לאדם, בין הַחֲזָקָה למעשה ובין הַחֲזָקָה להלכה ;

"ערך" - תמורה בת-ערך ;

"פושט רגל" - לרבות אדם שרכושו הוקנה לנאמן, או לנמחה לפי דין בר-תוקף
 אותה שעה בעניני פשיטת-רגל ;

"קיבול" - קיבול מוגמר במסירה או בהודעה ;

"שטר" - שטר חליפין, לרבות שֶׁק ;

"תובעֶנָה" - לרבות תביעה שכנגד וקיוח.

2. פקודה זו תתפרש בסימוכין לדיני אנגליה בענין שטרי חליפין, שיקים ושטרי חוב, חוץ
 מדינים שאינם מתיישבים עם הוראות הפקודה, ובמידה שאינם מתיישבים.

הוראה
 כללית
 בפרשנות

פרק שני : שטרי חליפין

סימן א' : הצורה והפירוש

3. (א) שטר-חליפין הוא פקודה ללא תנאי ערוכה בכתב מאת אדם אל חברו, חתומה
 בידי נותנה, בה נדרש האדם שאליו ערוכה הפקודה לשלם לאדם פלוני או לפקודתו, או
 למוכֵז, סכום מסויים בכסף, עם דרישה או בזמן עתיד קבוע או ניתן לקביעה.

(ב) מסמך שלא נתקיימו בו תנאים אלה, או שיש בו פקודה לעשות מעשה בנוסף על
 פרעון כסף, אינו שטר-חליפין.

(ג) פקודה לפרוע מתוך קרן מיוחדת אינה פקודה ללא תנאי כמשמעותו בסעיף זה ;
 אבל פקודה לפרוע שאין בה סייג אלא שיש בצדה נקיבת קרן מיוחדת שממנה יחזור ויִפְרָע
 הנמשך, או נקיבת חשבון מיוחד שלחובתו ייקף הסכום, או הודעה בדבר העסקה המשמשת
 עילה לשטר - היא פקודה ללא תנאי.

(ד) על שלוש אלה אין השטר נפסל :

(1) על שאין בו תאריך עריכתו ;

(2) על שאינו מפרש הערך שניתן בעדו או שאינו מפרש שניתן בעדו ערך כלשהוא ;

(3) על שאינו מפרש את מקום המשיכה או את מקום הפרעון ;

אלא שלעולם, באין מקום פרעונו של השטר נקוב במפורש, יראו כמקום פרעונו את המקום
 שניקב כמקום עסקו של הנמשך, או כמקום מגוריו.

4. (א) השטר יכול להיות משוך בר-פרעון למושך או לפקודתו, או לנמשך או לפקודתו.

(ב) מקום שמושך השטר הוא גם הנמשך, או מקום שהנמשך הוא אדם בדוי או אדם

חֶסֶר-כושר להתקשר בחווה, הבְּרִירָה בידי האוחז לנהוג במסמך דרך שטר-חליפין אודרך
 שטר-חוב.

שטר-חליפין
 מהו

קרן
 מיוחדת

התאריך,
 המקום והערך

הדין כשצדדים
 שונים בשטר
 חד הם

הדין כשהמושך
 והנמשך חד הם
 או פירמה אחת הם

5. (א) הנמשך צריך להיות נקוב בשטר בבהירות סבירה, אם בשמו ואם בדרך אחרת.
(ב) השטר יכול להיות ערוך אל שני נמשכים או יותר, בין שהם שותפים ובין אם לאו, אבל פקודה ערוכה לשני נמשכים לְחִלּוּפִין, או לשני נמשכים או יותר בזה אחר זה – אינה שטר חליפין.

6. (א) שטר שאיננו בר־פרעון למוֹפְזוֹ צריך שהנפרע יהא נקוב בו בבהירות סבירה, אם בשמו ואם בדרך אחרת.

(ב) השטר יכול להיות עשוי בר־פרעון לשני נפרעים או יותר יחדיו, ויכול שיהא עשוי בר־פרעון לְחִלּוּפִין לאחד משני נפרעים או לאחדים מתוך מספר נפרעים; כן יכול שיהא עשוי בר־פרעון לנושא משרה אותה שעה.

(ג) מקום שהנפרע הוא אדם בדוי או אדם שאינו קיים, מותר לנהוג בשטר כאילו הוא בר־פרעון למוֹפְזוֹ.

7. (א) שטר שיש בו מלים האוסרות העברתו, או המורות על כוונה שהשטר לא יהיה עֶבִיר, השטר כשר בין הצדדים שבו לבין עצמם, אך אין הוא סחיר.

(ב) שטר סחיר יכול שיהא בר־פרעון בין לפקודה ובין למוֹפְזוֹ.

(ג) שטר בר־פרעון למוֹפְזוֹ הוא שטר שנאמר בו כך, או שטר שההיסב היחיד או האחרון שעליו, הוא היסב על הַתְּלָק.

(ד) שטר בר־פרעון לפקודה הוא שטר שנאמר בו כך, או שנאמר בו שהוא בר־פרעון לאדם מיוחד ואין בו מלים האוסרות העברתו או המורות על כוונה שלא יהא עֶבִיר.

(ה) שטר שנאמר בו, בין מלכתחילה ובין בהיסב, שהוא בר־פרעון לפקודת אדם פלוני, ולא לו או לפקודתו, הריהו אף על פי כן בר־פרעון לו או לפקודתו, והברירה בידי אותו אדם.

8. (א) הסכום שיש לפרעו על פי השטר הוא סכום מסויים, כמשמעותו בפקודה זו, אפילו פרעונו גרש –

(1) עם ריבית;

(2) לשיעורין מפורשים;

(3) לשיעורין מפורשים ובתוספת הוראה שאם לא ייִפְרַע שיעור אחד יחול זמן פרעונו של הסכום כולו;

(4) לפי שער חליפין נקוב, או לפי שער חליפין שיש לבררו בדרך שהורה עליה השטר.

(ב) מקום שהסכום שיש לפרעו נאמר גם במלים וגם בספרות, והן מכחישות זו את זו, הסכום שהמלים מורות עליו הוא הסכום שיש לפרעו.

(ג) מקום שהסכום שיש לפרעו נאמר במלים פעמים אחדות, או שאינו נאמר במלים אך נאמר בספרות פעמים אחדות, והן מכחישות זו את זו, הסכום הפחות הוא הסכום שיש לפרעו.

(ד) מקום שנאמר בשטר שיש לפרעו בריבית, תחילת זמנה של הריבית היא מתאריך השטר, ואם אין בו תאריך – מיום שהוצא; והוא כשאינו בשטר הוראה אחרת.

9. (א) זה שטר בר־פרעון עם דרישה:

(1) שטר שנאמר בו שיש לפרעו עם דרישה או עם ראייה או עם הצגה;

(2) שטר שלא נאמר בו שום זמן לפרעון.

ערוך אל הנמשך

דרושה בהירות בענין הנפרע

נפרע תלוף או נושא משרה

נפרע בדוי

אילו שטרות סחירים

בר־פרעון למוֹפְזוֹ

בר־פרעון לפקודה

הסכום שיש לפרעו

הישוב הריבית

שטר בר־פרעון עם דרישה

(ב) שטר שקובל, או שהוסב, לאחר שעבר זמנו, יראוהו לגבי הקבל שכך קיבלו עליו או לגבי מִסָּב שכך הִסָּב אותו, כשטר בר־פרעון עם דרישה.

שטר בר־פרעון
בעתיד

10. (א) שטר בר־פרעון בזמן עתיד הניתן לקביעה, כמשמעותו בפקודה זו, הוא שטר שנאמר בו שיש לפרעו –

(1) כתום תקופה קבועה לאחר תאריכו או לאחר ראייה ;

(2) כשאירע מאורע פלוני ואירועו ודאי אף שאין זמנו ודאי, או כתום תקופה קבועה לאחר מאורע כאמור.

(ב) מסמך שנאמר בו שיש לפרעו כשאירע דבר שאירועו ספק – אינו שטר, ואין אירועו של אותו דבר מתקן את הפגם.

11. שטר שנאמר בו שיש לפרעו כתום תקופה קבועה לאחר תאריכו והוצא בלא תאריך, או שטר שנאמר בו שיש לפרעו כתום תקופה קבועה לאחר ראייה וקובל בלא תאריך, רשאי כל אוחז לרשום בו את התאריך הנכון של ההוצאה או של הקיבול והשטר יהיה בר־פרעון בהתאם לכך ; מקום שהאוחז רשם בתום לב ובטעות תאריך לא נכון, וכן בכל מקרה שרשום בשטר תאריך לא נכון והשטר מגיע אחרי כן לאוחז פְּשׁוּרָה, לא יהא השטר בטל על שום כך אלא כוחו יפה והוא בר־פרעון כאילו היה התאריך הרשום בו התאריך הנכון.

השמטת התאריך
בשטר שפרעונו
לאחר תאריכו
או בקיבול
לאחר ראייה

12. (א) תאריך שעל גבי שטר, קיבול או היִסָּב, רואים אותו כתאריך הנכון של המשיכה או של הקיבול או של ההיסב, הכל לפי הענין, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר, אולם מקום שהוגש שטר בהליכי פשיטת רגל כראייה לחובו של נושא עוֹתָר, יש לקיים את תאריך השטר בראייה.

חזקה על
תאריך שהוא
תאריך נכון

(ב) אין השטר פסול מחמת זו בלבד, שתאריכו מוקדם או מאוחר.

13. (א) שטר שזמן פרעונו חל, ככתבו, ביום שאינו יום עסקים, יראוהו חל ובר־פרעון ביום העסקים הראשון שלאחריו.

חישוב זמן
הפרעון

(ב) שטר שזמן פרעונו כתום תקופה קבועה לאחר תאריכו, לאחר ראייה, או לאחר שאירע מאורע פלוני, אין מביאים במנין, לגבי קביעת זמן הפרעון את היום שממנו צריכה להתחיל התקופה ומביאים במנין את יום הפרעון.

(ג) שטר שזמן פרעונו הוא כתום תקופה קבועה לאחר ראייה, תחילתה של התקופה היא : בשטר שקובל – מיום הקיבול, ובשטר שהעידוהו על מיאן או על אי־מסירה – מיום הַהֶעָדָה.

שטר בר־פרעון
לאחר ראייה

(ד) המונח 'חודש' בשטר פירושו חודש לפי הלוח הגריגוריאני אם אין בשטר הגדרה אחרת.

חודש

(ה) על זמן הפרעון כפי שהוא קבוע בשטר אין מוסיפים אַרְכַּת חסד.

אַרְכַּת חסד

14. מושך השטר וכל מִסָּב יכול לרשום בו שמו של אדם שאליו יוכל האוחז לפנות בשעת־הדחק, היינו בשעה שהשטר יחולל במיאן או באי־פרעון ; אדם כאמור נקרא נדרש־בשעת־הדחק ; הברירה בידי האוחז לפנות אל הנדרש־בשעת־הדחק או לא, כפי שנראה לו.

נדרש־
בשעת־הדחק

15. (א) מושך השטר וכל מִסָּב יכול לרשום בו תְּנִיָּה מפורשת –

(1) השוללת או המגבילה את חבותו הוא כלפי האוחז ;

תְּנִיָּה מיוחדת
של מושך או של
מסב המגבילות
חבותם

(2) המוותרת על חובותיו של האוחז כלפיו, כולן או מקצתן.

ויתור על
חובות האוחז

(ב) מקום שמושך השטר רשם בו תְּנִיָּה המוותרת על הַעֲדָה, יכול האוחז להשתמש בזכותו לחזור, בלא שיביא לידי הַעֲדַת השטר על מיאון או על אי־פרעון, ואם הביא לידי הַעֲדָה על אף התְּנִיָּה האמורה, לא יוכל להטיל על שום צד אחר את הוצאות ההעדה; מסב שרשם תְּנִיָּה כאמור, אין כוחה יפה אלא בינו לבין האוחז, ואם הביא האוחז לידי העדה, הריהו יכול להיַפְרַע את ההוצאות מכל אדם אחר הַתָּב על פי השטר. תְּנִיָּה, כאמור, בין שנרשמה בידי המושך ובין בידי מַסֵּב, לא תפטור את האוחז מן החובה להציג את השטר וליתן הודעת חילול כדרוש לפי הפקודה.

לענין סעיף קטן זה יתפרשו הביטויים *retour sans frais, retour sans pratêt, sans compte de retour* וכל ביטוי מעין אלה, כתְּנִיָּה הבאה לוותר על הַעֲדָה.

(ג) שום דבר האמור בסעיף זה לא ימנע מושך שטר וכל מסב מלרשום בתעודה נפרדת כל תְּנִיָּה שבידו לרשום בשטר לפי סעיף קטן (א), ואם התְּנִיָּה שנרשמה בתעודה נפרדת כא־מור היא תְּנִיָּה המוותרת על העדה, יחולו עליה הוראות סעיף קטן (ב) כשם שהן חלות על תְּנִיָּה כאמור שנרשמה בשטר.

16. (א) קיבול שטר פירושו גילוי דעתו של הנמשך על הסכמתו לפקודת המושך.
(ב) הקיבול פסול אם לא נתמלאו בו תנאים אלה:

- (1) צריך שיהא כתוב בשטר וחתום בידי הנמשך; חתימתו בלבד על פני השטר, בלא תוספת מלים, מספקת;
- (2) אסור שיאמר בו, שהנמשך יקיים את הבטחתו שלא בפרעון כסף.

17. (א) השטר יכול שיהא מקובל -
(1) לפני שנחתם בידי המושך או כשאינו שלם מבחינה אחרת;
(2) לאחר שעבר זמנו, או לאחר שחולל בתחילה בסירוב לקבלו או באי־פרעון.
(ב) שטר בר־פרעון לאחר ראייה שחולל במיאון ולאחר מכן חזר הנמשך וקיבלו עליו, וכאי האוחז, באין הסכם אחר, לקיבול מן התאריך שבו הוצג השטר לראשונה לפני הנמשך לשם קיבול.

18. (א) הקיבול יכול שיהא כללי או מסוייג.
(ב) קיבול כללי מסכים בלא סייג לפקודת המושך; קיבול מסוייג במלים מפורשות משנה כחזו של השטר מכפי שנמשך.
(ג) ביחוד מסוייג הקיבול כשהוא -

- (1) על תנאי, היינו תולה פרעונו על ידי הקבל בקיום תנאי שנאמר בקיבול;
- (2) חלקי, היינו קיבול לפרוע רק חלק מן הסכום שבשטר;
- (3) מאוחר, היינו קיבול לפרוע במקום מיוחד פלתי בלבד; אם לא נאמר בו בפירוש שיש לפרוע את השטר באותו מקום בלבד ולא במקום אחר, יהיה הקיבול האמור קיבול כללי;
- (4) מסוייג מבחינת הזמן;
- (5) של אחד הנמשכים או של אחדים מהם, אך לא של כולם.

19. (א) היה השטר חסר פרט מהותי, האדם המחזיק בו יש לו קשות לכאורה לתשלום את החסר ככל שצראה לו.

הגדרת קיבול ומתו צריך

צורה מהי צריכה

הזמן לקיבול

תאריך הקיבול לאחר חילול תחילה

קיבול כללי וקיבול מסוייג

על תנאי

במקום מיוחד בלבד

הזמן

חלק מהנמשכים

מסמך לא שלם או חתימה פל־החולק

(ב) מסמך כאמור שהושלם תוך זמן סביר ובדיוק לפי ההרשאה שניתנה, יהא אָכִיף על כל אדם שנעשה צד לו לפני ההשלמה; וזמן סביר, לענין זה, הוא שאלה שבִּעֹבְדָה; ואולם אם סיחרו את המסמך לאחר השלמתו לאוחז בְּשׁוֹרָה, יהא השטר בידו כשר ובר־פֶּעַל לכל דבר, והוא יכול לְאַכֹּף אותו כאילו הושלם בתוך זמן סביר ובדיוק לפי ההרשאה שניתנה.

מסירה חשלים
את ההתקשרות

20. (א) כל התקשרות על פי שטר, בין של המושך בין של הקבל ובין של מִסְב, אינה שלמה ואפשר לחזור ממנה כל עוד לא נמסר המסמך על גנת לעשותה בת־פעל; ואולם מקום שקיבול כתוב בשטר, והנמשך הודיע לאדם הוכאי לשטר, או בהתאם להוראותיה; שקיבל עליו את השטר – הקיבול נעשה שלם ואין לחזור ממנו.

(ב) בין צדדים סמוכים לבין עצמם, ולגבי כל צד מרוחק שאיננו אוחז בְּשׁוֹרָה :

(1) המסירה היא בת־פעל אם נעשתה בידי הצד המושך, או המקבל עליו או המִסְב, או בהרשאתם, הכל לפי הענין;

בידי מי

(2) מותר להוכיח שהמסירה היתה על תנאי או למטרה מיוחדת בלבד ולא לשם העברת הקנין בשטר;

מסירה על תנאי

אבל שטר שהוא בידי אוחז בְּשׁוֹרָה, חוקה תלוטה היא שהיתה מסירה כשרה על ידי כל הצדדים שקדמו לו, כדי להִתְיָבֵם כלפיו.

(ג) שטר שיצא מהחוקתו של צד שחתם עליו בתור מושך, או קבל או מסב, חוקה שנמסר על ידיו מסירה כשרה וללא תנאי, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

חוקה במסירה

סימן ב': כשרם ורשותם של הצדדים

21. (א) הפֹּשֵׁר לְחֹב כצד לשטר – כמוהו פֹּשֵׁר להתקשר בחחה.

כשרם ורשותם
של הצדדים

(ב) שטר שנמשך או שהוסב בידי אדם שאין לו כושר או כוח לְחֹב על פי שטר, משיכתו או היסבו מְנַכִּים את האוחז להיפָרַע על פי השטר וְלְאַכֹּף אותו על כל צד אחר שבו.

22. (א) אין אדם חב בתור מושך או מסב או קבל של שטר אם לא חתם עליו בתור אחד מאלה.

אין חבות
בלי חתימה

(ב) חתם אדם בשם מסחרי או בשם נטול, הריהו חב על פיו כאילו חתם בשמו הוא.

(ג) חתם אדם שמה של פירמה, הרי זה כאילו חתם שמותיהם של כל הִתְיָבִים בתור שותפים לאותה פירמה.

23. (א) חתימה על שטר שהיא מזוייפת או שומה בו שלא בהרשאת האדם שהחתימה נחיתה כשלו, אין כוחה יפה כלשהו, ואין רוכשים על ידיה או על פיה כל זכות להחזיק בשטר או להפטיר ממנו או לאכוף פרעונו על כל צד שבו, אלא אם האדם שכנגדו באים להחזיק את השטר או שעליו באים לאכוף פרעונו מְנוּעַ מלטעון טענת זיוף או העדר הרשאה, והכל בכפוף להוראות פקודה זו.

חתימה שזוייפה
או שנחתמה
שלא ברשות

(ב) שום דבר האמור בסעיף זה אין בו כדי לפגוע באישור שניתן לחתימה שנחתמה שלא בְּכָשׁוֹת ואינה מגיעה לכלל זיוף.

(ג) אדם שפרע שטר בתום לב ובדרך העסקים הרגילה, אין עליו חובה להוכיח כי התיסב של הנפרע או כל היסב שלאחריו נחתם בידו או בהרשאתו של האדם שהתיסב נחזה כשלו; ואפילו היתה חתימת התיסב מזוייפת או חתומה שלא בְּכָשׁוֹת, דינו של מי שפרע בדרך זו כדין מי שפרע בְּשׁוֹרָה.

(ד) לענין סעיף זה, מימשך או סקודה שנמשכו על ידי בנק על סניף שלו, וחזק מזה נתקימה בהם ההגדרה של שטר על פי סעיף 3 – דינם כדין שטר.

מימשך בנקאי
כמוהו כשטר

חתימה בתוקף
הרשאה

24. חתימה בתוקף הרשאה כוחה כהודעה שכתוה של המורשה לחתום מוגבלת היא, ואין החתימה מחייבת את המרשה, אלא אם פעל המורשה במעשה החתימה בגבולות כשותו ממש.

החותם בתור
מורשה או בבחינת
נציג

25. (א) מי שחתם על שטר בתור מושך או מסב או קבל והוסיף לחתימתו מלים המורות שהוא חותם בשם מרשה או מטעמו או בבחינת נציג, אינו חב על פי השטר חבות אישית; אך תוספת מלים לחתימתו שאינן באות אלא לתאר שהוא מורשה או פועל בבחינת נציג, אינן פוטרות אותו מחבות אישית, ואם הוכח שפעל שלא בכשות או שחרג מתחום כשותו יהא חב על פי השטר תגובת אישית.

(ב) כשבאים להכריע אם חתימה פלונית על שטר היא של מרשה או של המורשה שבידו נכתבה, הולכים אחר הפירוש המועיל ביותר לכשותו של המסמך.

סימן ג': תמורת השטר

תמורה בת ערך -
מהי

26. (א) תמורה בת-ערך לשטר יכול שתהא -

- (1) כל תמורה המספקת כדי להעמיד התקשרות פשוטה;
- (2) חוב קודם או חבות קודמת; ודינם כדין תמורה בת-ערך בין שהשטר הוא בר-פרעון עם דרישה ובין שהוא בר-פרעון בזמן עתיד.

אוחז תמורת
ערך

(ב) משניתן בזמן מן הומגים ערך בעד שטר, רואים את האוחז כאוחז בעד ערך כלפי הקבל וכלפי כל מי שנעשה צד לשטר לפני אותו זמן.

אוחז שיש לו
עקבון

(ג) אוחז שיש לו עקבון על השטר מכוח חוזה או מכלל דין, רואים אותו כאוחז בעד ערך כדי הסכום שיש לו עקבון. כגדו.

שטר-טובה
או מיטיב

27. (א) המיטיב בשטר הוא האדם שחתם עליו כמושך או קבל או כמסב בלא שקיבל בעדו ערך וכדי להשאיל את שמו לאדם אחר.

חבותו של מיטיב

(ב) המיטיב חב על פי השטר כלפי אוחז בעד ערך, ואין נפקא מינה אם האוחז ידע בשעה שנטל את השטר שאין אותו צד אלא מיטיב ואם לאו.

אוחז בשורה

28. (א) אוחז בשורה הוא אוחז שנטל את השטר כשהוא שלם ותקף לפי מראהו ובתנאים אלה:

(1) נעשה אוחז השטר לפני שעבר זמנו, ולא היתה לו כל ידיעה שהשטר חולל לפני כן, אם אמנם חולל;

(2) נטל את השטר בתום לב ובעד ערך ובשעה שסיחרו לו את השטר לא היתה לו כל ידיעה שזכות קנינו של המסחר פגומה.

פגמים שבזכות
קניין

(ב) ביחוד זכות קנינו של מסחר שטר פגומה כמשמעותו בפקודה זו, אם השיג את השטר, או את הקיבול, על ידי רמאות, כפייה, או אלימות ופחד, או באמצעים אחרים שאינם כדין, או בתמורה אי-חוקית, או כשהוא מסחר את השטר אגב מעילה באמון, או בגסיבות העולות כדי רמאות.

אוחז התובע
מכוח אוחז
כשורה

(ג) אוחז, בין בעד ערך ובין שלא בעד ערך, שזכות קנינו בשטר הגיעה לו מכוח אוחז בשורה ושאינו שותף לשום רמאות או אי חוקיות הפוגעות בשטר, יש לו כל הזכויות אשר לאותו אוחז כשורה כלפי הקבל וכלפי כל הצדדים לשטר שקדמו לאותו אוחז.

29. (א) כל צד שחתימתו מצויה על השטר, חוקה לכאורה שנעשה צד לו בעד ערך.

(ב) כל אוחז שטר, חוקה לכאורה שהוא אוחז בשטר; אך אם הודו או הוכיחו בתובענה שהקיבול או ההוצאה או הסיחור שלאחריה פגועים ברמאות, בכפיה, או באלימות ופחד, או באי-חוקיות, חובת הראייה מוחלפת, עד אם הוכיח האוחז שלאחר אותה רמאות או אי-חוקיות ניתן בתום לב ערך בעד השטר.

סימן ד': סיחור השטר

30. (א) משהועבר שטר מאדם לאדם בדרך העושה את הועבר לאוחז השטר – השטר מסוחר.

(ב) שטר בר-פרעון למוכז – סיחורו במסירה.

(ג) שטר בר-פרעון לפקודה – סיחורו בהיסב של האוחז שהוגמר במסירה.

(ד) האוחז שטר לפקודתו שהעביר את השטר בעד ערך בלא היסב, העברתו ניתנת לנעבר אותה זכות קנין בשטר שהיתה לו למעביר, ובנוסף על כך רוכש הנעבר את הזכות לקבל את היסבו של המעביר.

(ה) היה אדם חייב להסב שטר בתור נציג, יכול הוא להסב את השטר בביטויים השו-ללים את תְּבִיתוֹ האישית.

31. היסב עושה סיחור אם נתמלאו בו תנאים אלה:

(1) צריך שיהא כתוב על השטר גופו וחתום בידי המסב; חתימתו של המסב על השטר, היא בלבד ללא תוספת מלים, דְּבָה; היה ההיסב כתוב על גבי סֶפֶח או על גבי ה־העתק של שטר שהוציאוהו או שסיחרוהו במדינה המפירה בכוחם של העתקים, רואים את ההיסב כאילו נכתב על השטר גופו;

(2) צריך שיהא היסב לשטר כולו; היסב חלקי, היינו היסב הנחזה כמעביר לְנֶסֶב חלק בלבד של הסכום העומד לפרעון, או הנחזה כמעביר את השטר לשני נְסֻבִים או יותר, לכל אחד לחוד, אינו עושה סיחור;

(3) מקום שהשטר הוא לפקודתם של שני נפרעים או נְסֻבִים, או של יותר משנים, והם אינם שותפים, צריך שְׁיֻסְבוּ כולם וזולת אם היה המסב רשאי להסב בשם האחרים;

(4) מקום שהשטר הוא לפקודה, והנפרע או הנסב מתואר שלא כנכח, או שנשתבש הכתיב של שמו, יכול הוא להסב את השטר כדרך שכתוב בו ולהוסיף, אם יראה לעשות כן, את חתימתו הנכונה;

(5) שטר שיש בו שני היסבים או יותר, חוקה שכל אחד מהם נעשה בסדר שבו הוא עומד על השטר, עד שלא הוכח היפוכו של דבר;

(6) היסב יכול שיהיה בין על-ההֶלֶק ובין במיוחד, ויכול שיהיו בו תנאים מגבילים.

32. שטר הנחזה כמוסב על תנאי, מותר לפרעו ולא להשיג בתנאי, והפרעון לנסב כוחו יפה, בין שנתקיים התנאי ובין שלא נתקיים.

סיחור מהו

שטר למוכז

שטר לפקודה

העברת שטר לפקודה בלא היסב

היסב על ידי נציג

היסב בר-תוקף מהו צריך

סֶפֶח או ה־העתק

היסב חלקי

מספר נפרעים או נסבים

זיבוש תיאורו של נפרע או זול נסב

סדר היסבים

סוגי היסב

היסב על תנאי

33. (א) היסב על-ההקלק אינו מפרש שום נסב, ושטר שהוסב כך הוא בר-פרעון למוכז.
 (ב) היסב מיוחד מפרש את האדם אשר לו או לפקודתו ייפרע השטר.
 (ג) הוראות פקודה זו לגבי נפרע חלות, בשינויים המחוייבים, גם לגבי נסב על פי היסב מיוחד.
- (ד) שטר שהוסב על-ההקלק, יכול כל אוחו להפוך את ההיסב להיסב מיוחד על ידי שיכתוב מעל לחתימת המסב הוראה לשלם את השטר לעצמו או לפקודתו או לאדם אחר או לפקודתו.
34. (א) היסב מגביל הוא היסב האוסר להוסיף ולסחור את השטר, או המביע שאין זו אלא הרשאה לעשות בשטר כאמור בהיסב ולא העברת בעלות בשטר, כגון שטר שהוסב: "שלם לפלוני בלבד" או "שלם לפלוני לחשבונו של אלמוני" או "שלם לפלוני או לפקודתו, לגבינו".
- (ב) היסב מגביל גותן לנסב את הזכות להיפרע על פי השטר ולתבוע לדין כל צד לשטר שהמסב שלו היה יכול לתבעו, אבל אין ההיסב גותן לו כוח להעביר את זכויותיו בתור נסב אלא אם הורשה בו בפירוש לעשות כן.
- (ג) מקום שהיסב מגביל מרשה להוסיף ולהעביר, כל הנסבים הבאים לאחר מכן נוטלים את השטר עם כל הזכויות וההתחייבויות שהיו לנסב הראשון על פי ההיסב המגביל.
35. (א) שטר שהוא סחיר בתחילתו מוסיף להיות סחיר, עד אם הוסב היסב מגביל או אם נפקע על ידי פרעון או בדרך אחרת.
- (ב) שטר שעבר זמנו אין לסחרו אלא בכפוף לכל פגם שבזכות קנין שהשטר היה פגוע בו בשעת קולותו, ומאותה שעה ואילך הנוטל את השטר אינו יכול לרכוש או ליתן זכות קנין טובה מזו שהיתה לאדם שמידו נטל.
- (ג) שטר שזמן פרעונו עם דרישה, וקוותו מעידה עליו שהיה במחזור זמן רב במידה שאינה סבירה, יראוהו כשטר שעבר זמנו, כמשמעותו בסעיף זה ולענינו; מהו, לענין זה, זמן רב במידה שאינה סבירה, היא שאלה של עובדה.
- (ד) כל סחור - חזקה לכאורה שנעשה לפני שעבר זמנו של השטר, אם אין בהיסב תאריך מאוחר מקולותו של השטר.
- (ה) שטר שלא עבר זמנו וחולל, כל הנוטל אותו בידיעה שחולל נוטלו בכפוף לכל פגם שבזכות קנין שהיה בו בשעת חילול, אבל שום דבר האמור בסעיף קטן זה לא יפגע בזכויותיו של אוחו פשוטה.
36. שטר שסיחורו בחזרה למושך או למסב קודם או לקבל, יכול אותו צד, בכפוף להוראות פקודה זו, לחזור ולהוציא את השטר ולסחרו עוד, אך אין הוא זכאי לאכופ תשלומו על שום צד-ביניים שכלפיו היה חב לפני כן.
37. אלה זכויותיו וכוחו של אוחו שטר:
- (1) יכול הוא לתבוע על פי השטר בשם עצמו;
 - (2) היה אוחו פשוטה, הריהו אוחו השטר כשהוא נקי מכל פגם שבזכות קנינם של צדדים קודמים לו, וכן מכל טענות-הגנה אישיות גרידא שהיו להם בינם לבין עצמם, ויכול הוא לאכופ תשלומו על כל צד החב על פי השטר;
 - (3) היה פגם בזכות קנינו, הרי אם סיחר את השטר לאוחו פשוטה, רוכש אותו אוחו זכות קנין טובה ושלמה, ואם השיג פרעונו של השטר, מי שפרע לו פשוטה מופטר מן השטר הפטר כשר.

38. (א) שטר בר-פרעון לאחר ראייה טעון הצגה לקיבול, כדי לקבוע קלוטו של המסמך.
(ב) שטר שהיתנו בו בפירוש שיש להציג לקיבול, אין להציג לפרעון כל עוד לא הוצג לקיבול.

מתי יש צורך בהצגה לקיבול

(ג) בשום מקרה אחר אין השטר טעון הצגה לקיבול כדי להחייב על פיו כל צד לשטר.

39. (א) שטר בר-פרעון לאחר ראייה שסיתרוהו, צריך האוחז, בכפוף להוראות פקודה זו, להציג לקיבול או לסחרו תוך זמן סביר; ולעולם, שטר שפרעונו לאחר ראייה צריך להציג לקיבול תוך ששה חדשים מתאריכו, או תוך זמן קצר יותר שהיתנוהו המושך או המסב, או תוך זמן ארוך יותר שהיתנוהו המושך ושלא יעלה על שנים-עשר חדשים.

הזמן להצגת שטר שפרעונו לאחר ראייה

(ב) לא עשה האוחז כן, הופטרו המושך וכל הנספים שקדמו לאותו אוחז.

(ג) כשבאים לפסוק מהו זמן סביר כמשמעותו בסעיף זה, יש לשים לב לטיבו של השטר, למנהג הסוחרים לגבי שטרות מעין זה ולעובדות של המקרה המיוחד.

40. (א) השטר הוא מוצג כראוי אם הוצג לפי כללים אלה:

כללים להצגת לקיבול והצדק לאי הצגה

(1) צריך שתהא הצגה לפני שעבר זמנו, ביום עסקים ובשעה סבירה, על ידי האוחז או בשמו, לפני הנמשך או לפני אדם הרשאי בשמו לקבל עליו את השטר או לסרב לקבלו עליו;

שני נמשכים או יותר

(2) היה השטר ערוך אל שני נמשכים או יותר, שאינם שותפים, צריך שתהא הצגה לפני כולם; אלא שאם האחד רשאי לקבל בעד כולם יכול שתהא הצגה לפני בלבד;

(3) מת הנמשך, יכול שתהא הצגה לפני נציגו האישי;

נמשך שמת

(4) פשט הנמשך את הרגל, יכול שתהא הצגה לפניו או לפני הנאמן שלו;

נמשך שפשט את הרגל

(5) מקום שניתן לפי הסכם או לפי הנהג להציג את השטר על ידי בידודאר, הצגתו בדרך זו מספקת.

בידודאר

(ב) ואלה נסיבות הפוטרות מחובת הצגה לקיבול כאמור ומתירות לנהוג בשטר כאילו חולל מחמת מיאון;

הצדק הפוטר מהצגה לקיבול

(1) הנמשך מת או פשט את הרגל, או שהוא אדם בדוי או שאין לו כושר להתקשר בשטר;

(2) אין אפשרות לבצע הצגה כאמור אף לאחר שקידה סבירה;

(3) ההצגה היתה אמנם שלא כתיקונה, אך הסירוב לקיבול היה בגלל סיבה אחרת.

(ג) העובדה שיש לאוחז יסוד להניח שהשטר יחולל לכשיוצג אינה פוטרת מתובת הצגה.

41. הוצג שטר לקיבול כראוי ולא קובל תוך עשרים וארבע שעות, האדם שהציגו חייב לנהוג בו כבשטר שחולל מחמת מיאון ולהעידו לפי הוראות הפקודה; לא עשה כן, יפסיד האוחז את זכותו לחזור על המושך ועל המסיבים.

מיאון

42. (א) השטר מחולל במיאון באחת משתי אלה:

חילול במיאון ותוצאותיו

(1) כשהציעו לקיבול כראוי וסירבו לקבלו בדרך שנקבע בפקודה, או שאין אפשרות להשיג קיבול כזה;

(2) כשהיו פטורים מלהציג לקיבול והשטר לא קובל.

(ב) חולל השטר במיאון עולה מיד הזכות לאוחז, בכפוף להוראות הפקודה, לחזור על המושך ועל המסיבים ואין צורך להציג לפרעון.

חובות לגבי
קיבול מסויג

43. (א) יכול האוחז שטר לסרב ליטול קיבול מסויג, ואם אינו משיג קיבול בלתי מסויג יכול הוא לנהוג בשטר כאילו חולל במיאון.

(ב) ניטל קיבול מסויג כשהמושך או מסב לא הרשה את האוחז, בפירוש או מכללא, ליטול קיבול מסויג, או לא הביע הסכמתו לכך לאחר מעשה, המושך ומסב כאמור מופטרים מחבותם על פי השטר; אין הוראות סעיף קטן זה חלות על קיבול חלקי שנמסרה עליו הודעה כראוי, ושטר שקובל לגבי חלק ממנו יש להעידו לגבי היתרה.

(ג) מושך או מסב של שטר שקיבל ידיעה בדבר קיבול מסויג ולא הביע לאוחז תוך זמן סביר את אי-הסכמתו יראו אותו כאילו הביע הסכמתו.

הצגה לפרעון

44. (א) בכפוף להוראות הפקודה, צריך להציג שטר לפרעון כראוי, ואם חולל יש להעידו כראוי; לא הציגהו ולא העידהו כאמור, המושך והמסב מופטרים.

כללים

(ב) השטר הוא מוצג לפרעון כראוי אם הוצג לפי כללים אלה:

מהו הזמן

(1) שטר שאינו בר-פרעון עם דרישה, יש להציג בזמן שחל זמן פרעונו;

(2) שטר שהוא בר-פרעון עם דרישה, יש להציג, בכפוף להוראות הפקודה, תוך זמן סביר לאחר הוצאתו, כדי להחייב את המושך, ותוך זמן סביר לאחר הקצתו, כדי להחייב את המסב. כשבאים לקבוע מהו זמן סביר, יש לשים לב לטיבו של השטר, למנהג הסוחרים לגבי שטרות מעין זה ולעובדות של המקרה המיוחד; ולעולם שטר שהוא בר-פרעון עם דרישה יש להציג לפרעון תוך ששה חדשים לאחר תאריכו, או תוך זמן קצר יותר שהיתנהו המושך או המסב, או תוך זמן ארוך יותר שהיתנהו המושך ושלא יעלה על שנים עשר חדשים.

(ג) ההצגה תהיה על ידי האוחז או על ידי אדם הרשאי לקבל פרעון בשמו, בשעה סבירה של יום עסקים, במקום הנכון כמוגדר להלן, לפני האדם הנקוב בשטר בתור פורע, או לפני אדם הרשאי לפרעו בשמו או לסרב בשמו לפרעו, אם אפשר בשקידה סבירה למצוא באותו מקום את האדם האמור.

מהו המקום

(ד) השטר הוא מוצג במקום הנכון אם הוצג לפי כללים אלה:

(1) כשמקום הפרעון פורש בשטר, והשטר הוצג באותו מקום;
(2) כשמקום הפרעון לא פורש בשטר, אבל יש בו מענו של הנמשך או של הקבל, והשטר הוצג שם;

(3) כשאין בשטר שום מקום פרעון ושום מען, והשטר הוצג במקום עסקו של הנמשך או של הקבל אם המקום ידוע, ואם לאו – במקום מנצחו הרגיל אם המקום ידוע;

(4) בכל מקרה אחר – אם הוצג השטר לפני הנמשך או לפני הקבל, בכל מקום שאפשר למצוא שם, או במקום עסקו או מנצחו הידועים לאחרונה.

(ה) הוצג השטר במקום הנכון ולאחר שקידה סבירה לא היתה אפשרות למצוא שם אדם הרשאי לפרוע את השטר או לסרב לפרעו, אין צורך בהצגה נוספת לפני הנמשך או הקבל.

שני נמשכים
או יותר

(ו) שטר שנמשך על שנים או יותר שאינם שותפים, או שקובל על שנים או יותר שאינם שותפים, ולא פורש בו מקום פרעון, יש להציג לפני כלם.

מת הנמשך
או הקבל

(ז) מת הנמשך או הקבל, ולא פורש בשטר מקום פרעון, יש להציג לפני נציג אישי, אם יש כזה ואם ניתן למצוא אותו בשקידה סבירה.

(ח) מקום שניתן לפי הסכם או לפי הנוהג להציג את השטר על ידי בידואר, הצגתו בדרך זו מספקת.

הצגה על ידי בנק
בדואר רשום

(ט) מקום שאוחז השטר הוא בנק, יראו את ההצגה עשויה כראוי. אם נמסרה בדואר רשום הודעה מאת הבנק הדורשת את פרעון השטר במשרד הבנק.

הצדק לאיחור
בהצגה לפרעון
ולא־הצגה

45. (א) היה הגורם לאיחור נסיבות שאין לאוחז שליטה עליהן ואין לתלותן בהזנחתו או בהתנהגותו שלא כהוגן או ברשלנותו, הרי זה הצדק לאיחור בהצגה לפרעון; פסקה פעולתו של גורם האיחור יש להציג את השטר בשקידה סבירה.

(ב) פוטרים מהצגה לפרעון –

(1) מקום שאי אפשר לבצע הצגה כדרוש בפקודה אף לאחר שקידה סבירה; העובדה שיש לאוחז יסוד להניח שהשטר יחולל כשיוצג, אינה פוטרת מן החובה להציג;

(2) מקום שהנמשך הוא אדם בדוי;

(3) כלפי המושך – מקום שהנמשך או הקבל אינו מחוייב, בינו לבין המושך, לקבל עליו את השטר או לפרעו, ואין למושך כל יסוד להניח שהשטר ייפרע כשיוצג;

(4) כלפי מסב – מקום שהשטר קובל או נעשה בתור טובה לאותו מסב, ואין לו כל יסוד לצפות שהשטר ייפרע כשיוצג;

(5) מקום שויתרו על הצגה, בפירוש או מכללא.

46. (א) השטר מחולל באי־פרעון באחת משתי אלה:

(1) כשהציגוהו לפרעון כראוי וסירבו לפרעו או שאין להשיג את פרעונו;

(2) כשהיו פטורים מלהציג לפרעון ועבר זמנו ולא נפרעו.

(ב) מקום שחולל השטר באי־פרעון, עולה מיד הזכות לאוחז, בכפוף להוראות הפקודה, לחזור על המושך ועל המסיבים.

חילול באי־פרעון

47. בכפוף להוראות הפקודה, מקום שהשטר חולל במיאון או באי־פרעון, יש ליתן למושך ולכל מִסָּב הודעת חילול, וכל מושך או מסב שלא ניתנה להם ההודעה – מופטר; ואולם –

הודעת חילול
ודין העדר הודעה

(1) שטר שחולל במיאון ולא ניתנה הודעת חילול; לא יפגע המחזק בזכויותיו של אוחז כשורה לאחר המחדל;

(2) שטר שחולל במיאון וניתנה הודעת חילול כראוי, שוב אין צריך ליתן הודעה על חילול באי־פרעון שבא אחר כך, אלא אם כן קובל השטר בינתיים.

48. אין הודעת חילול כשרה ובת־פעל אלא אם ניתנה לפי כללים אלה:

כללים להודעת
חילול

(1) ההודעה צריך שתיתן על ידי האוחז או מטעמו, או על ידי מסב שבשעת נתינת ההודעה הוא גופו חב על פי השטר, או מטעמו;

מי צריך ליתן
הודעה

(2) הודעת חילול יכול שתיתן על ידי מורשה, אם בשמו הוא ואם בשמו של צד הזכאי ליתן הודעה, בין שאותו צד הוא מרשהו ובין אם לאו;

(3) הודעה שניתנה על ידי האוחז, או מטעמו, פועלת לטובת כל האוחזים שלאחריו וכל המְסִיבִים שלפניו שיש להם הזכות לחזור על הצד אשר לו ניתנה ההודעה;

לטובת מי פועלת
ההודעה

(4) הודעה שניתנה על ידי מסב הזכאי ליתן הודעה כאמור לעיל, או מטעמו, פועלת לטובת האוחז וכל המסיבים שלאחר הצד אשר לו ניתנה ההודעה;

- (5) ההודעה יכול שתיתן בכתב או בעל פה ויכול שתיתן בכל ביטוי שיש בו כדי לזהות את השטר ושמתמו משתמע שהשטר חולל במיאן או באי-פרעון;
- (6) החזרת שטר מחולל למושך או למסב - רואים כהודעת חילול מספקת מבחינת הצורה;
- (7) הודעה בכתב אינה טעונה חתימה, והודעה בכתב הלקיחה בחסר אפשר להשיג לימה ולהכשירה בעל פה; תיאור לא נכון של השטר אינו פוסל את ההודעה, אלא אם התעה למעשה את הצד שניתנה לו ההודעה;
- (8) מקום שדרוש ליתן לאדם הודעת חילול, מותר ליתנה בין לו עצמו ובין למורש - שהו לאותו ענין;
- (9) מת המושך או המסב, והצד המודיע יודע על כך, יש ליתן את ההודעה לנציג אישי, אם ישנו, ואם אפשר בשקידה סבירה למצוא אותו;
- (10) מושך או מסב שפשטו את הרגל, מותר ליתן את ההודעה או לצד עצמו או לנאמן;
- (11) היו שני מושכים או מסיבים, או יותר, ואינם שותפים, יש ליתן הודעה לכל אחד מהם, אם אין לאחד מהם נשות לקבל את ההודעה בעד כולם;
- (12) ההודעה יכול שתיתן מיד לאחר חילול השטר וצריך שתיתן תוך זמן סביר לאחר החילול; בהעדר נסיבות מיוחדות לא יראו הודעה כנתנה תוך זמן סביר - אלא -

(א) כשנתן ההודעה ומי שצריך לקבלה גרים באותו מקום, וההודעה ניתנה לאתרוך תוך שלושה ימים לאחר חילול השטר או נשלחה לו בעוד מועד להגיע אליו תוך שלושה ימים כאמור;

(ב) כשנתן ההודעה ומי שצריך לקבלה גרים במקומות שונים, וההודעה נשלחה תוך שלושה ימים לאחר חילול השטר, אם יש דואר תוך שלושת הימים האלה, או בדואר הראשון שלאחריהם, אם אין בהם דואר;

(13) היה השטר בשעת חילולו בידי מורשה, יכול המורשה ליתן בעצמו הודעה לצדדים החבים על פי השטר או ליתן הודעה למרשהו; נותן למרשהו - יתן בתוך אותו הזמן שהיה צריך ליתן אילו היה הוא האוחז, והמרשהו, משקיבל את ההודעה, יש לו עפו אותו זמן למתן הודעה כאילו היה המורשה אוחז בזכות עצמו;

(14) צד לשטר שקיבל הודעת חילול כראוי, יש לו לאחר קבלת ההודעה תקופת זמן למתן הודעה לצדדים קודמים כזמן שיש לאוחז לאחר חילול;

(15) הודעת חילול שמענה ומסירתה לדואר היו כראוי, רואים את השולח כאילו נתן את הודעת החילול כראוי, על אף כל שיבוש בסדרי הבידואר.

49. (א) אם הגרם לאיתור היו נסיבות שאין לצד המודיע שליטה עליהן ואין לתלות בהונחתו או בהתנהגותו שלא כהוגן או ברשלנותו, הרי זה הצדק לאיתור במתן הודעת חילול; פסקה פועלתו של גרם האיתור - יש ליתן את ההודעה בשקידה סבירה.

(ב) פוטרים מהודעת חילול -

(1) מקום שאף לאחר שקידה סבירה אין אפשרות ליתן הודעה כדרוש על פי הפקודה או שההודעה אינה מגיעה למושך או למסב שאותם מבקשים לחייב;

(2) על פי יתור בפירושו או מכללא; הודעת חילול יכול שיזותרו עליה לפני שהגיע הזמן למתן הודעה או לאחר שלא ניתנה הודעה כראוי;

כיצד יש ליתן הודעה

הצורה

למי יש ליתן הודעה

מהו הזמן בו יש ליתן הודעה

מורשים

צדדים מרוחקים

שיבוש בסדרי הבידואר

הצדק לאיתור במתן הודעת חילול

מתי פוטרים מהודעת חילול

(3) כלפי המושך – במקרים הבאים:

- (א) כשהמושך הוא גם הנמשך,
 (ב) כשהנמשך הוא אדם בדוי, או אדם שאין לו כושר להתקשר בחוזה,
 (ג) כשהמושך הוא האדם שהשטר מוצג לפניו לפרעון,
 (ד) כשאין בין הנמשך או הקבל לבין המושך כל חיוב לקבל עליו את השטר או לפרעו,
 (ה) כשהמושך ביטל את הוראת הפרעון;
 (4) כלפי המסב – במקרים הבאים:

כלפי המסב

- (א) כשהנמשך הוא אדם בדוי, או אדם שאין לו כושר להתקשר בחוזה. והמסב ידע על כך שעה שהסב את השטר,
 (ב) כשהמסב הוא האדם שהשטר מוצג לפניו לפרעון,
 (ג) כשהשטר קובל או נעשה בתור טובה למסב.

50. (א) שטר שחולל במיאון, יש להעידו כראוי על מיאון, ושטר שלא חולל תחילה במיאון וחולל באי-פרעון, יש להעידו כראוי על אי-פרעון; לא העידו את השטר כאמור – המושך והמסיבים מופטרים.

העדה משום מיאון או אי-פרעון

(ב) שטר שהעידוהו על מיאון יכול שיעידוהו אחר כך על אי-פרעון.

מסום אי-פרעון לאחר מיאון

(ג) בכפוף להוראות פקודה זו, שטר שבאים לרשום בו הערה או להעידו, מותר לעשות זאת ביום שחולל, וצריך לעשות זאת לא יאוחר מיום העסקים שלאחריו; שטר שהעירו בו כראוי, מותר אחר כך להעידו מתאריך ההערה.

זמנה של ההערה

(ד) קבל של שטר שפשט את הרגל, או היה לְתַדְל־פרעון או למתלה תשלומיו, לפני שחל השטר, יכול האוחז להעיד מיד את השטר ולהשתמש בזכותו לחזור על המושך ועל המסיבים כדרך שנוהגים במיאון.

פשיטת רגל של הקבל לפני חלות השטר

(ה) יש להעיד את השטר במקום שחולל, אבל –

מקום ההעדה

(1) שטר שהוצג על ידי ביי-דואר והוחזר בדואר כשהוא מחולל – יכול שיעידוהו במקום שאליו הוחזר וביום שהוחזר אם נתקבל בשעות העסקים, או לכל המאוחר ביום העסקים הבא אם נתקבל שלא בשעות העסקים;

(2) שטר שנמשך בוי-פרעון במקום עסקו או במקום מגוריו של אדם שאיגו הנמשך, וחולל במיאון, יש להעידו על אי-פרעון במקום שהוא בוי-פרעון לפי האמור בשטר ואין צורך להוסיף ולהציג לפני הנמשך לשם פרעון או לדרוש ממנו פרעון.

(ג) צריך שההעדה תכיל העתק של השטר או שיצורף אליה השטר המקורי וצריך שתהא חתומה בידי הנוטריין המעידו ושתפרש –

דרישות לגבי צורת ההעדה

(1) את האדם שלפי בקשתו מעידים את השטר;

(2) מקום ההעדה ותאריכה, הגורם או הטעם להעדה, הדרישה שהובאה והתשובה שניתנה לה, אם ניתנה, או העובדה שאי-אפשר היה למצוא את הנמשך או את הקבל.

(ז) שטר שאבד או שהושמד או שמנועהו שלא כדן מן האדם הזכאי לאחוז, מותר

להעיד על גבי העתק ממנו או על גבי רשימה המכילה את פרטיו

(ח) הנסיבות הפוטרות מהודעת חילול פוטרות מהעדה, ויש הצדק לאיחור בהערה או בהעדה, כשהגורם לאיחור היו נסיבות שאין לאוחז שליטה עליהן ואין לתלותן בהזנחתו, בהתנהגותו שלא כהוגן או ברשלנותו; פסקה פועלתו של הגורם לאיחור יש להעיר בשטר או להעידו בשקידה סבירה.

(פ) העידו בשטר או שהעידוהו, יש לצרף אל הודעת החילול, או לכלול בה, הודעת

הודעת העדה

(י) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר -

כללים בדבר העדה

(1) האופן שבו יעידו וצורת ההעדה;

(2) האגרות שיש לשלם בעד הקצת השטר ובעד הקרה בשטר.

51. (א) שטר שקובל כיבול כללי אינו צריך הצגה לפרעון כדי להחייב את הקבל.

חובת האוחז כלפי הקבל או הנמשך כיבול מסוייג

(ב) היתה הצגה לפרעון נדרשת על פי הכתוב בקיבול מסוייג ולא הוצג השטר לפרעון ביום שחל, אין זה מפטיר את הקבל, אלא אם יש על כך תננה מפורשת.

(ג) אין שטר צריך הקדה או הודעת חילול כדי להחייב את הקבל.

אין צורך בהודעת ובהעדה

(ד) האוחז שטר שבא להציגו לפרעון, יפרוש את השטר לפני האדם שממנו הוא דורש פרעונו; משנפרע השטר, ימטרנו האוחז. מיד למי שפרע אותו.

52. מושך או מסב שהופטר מחבותו על פי המסמך משום שהאוחז לא הציגו או לא העידו או לא נתן הודעת חילול, כראוי, אין המושך או המסב - אם הוא חב - מופטר על ידי כך מחבותו על פי התמורה שניתנה לשטר, אלא אם גפגע על ידי שהאוחז לא מילא את חובותיו, ואף או אינו מופטר אלא כדי שיעורו של הנוק שסבל.

חובתה על-פי התמורה

סימן ו': חבותם של הצדדים

53. אין השטר, מכוח עצמו, פועל כהמחאת כספים שבידי הנמשך העומדים לפרעונו של אותו שטר, ואם הנמשך אינו מקבל עליו את השטר כנדרש לפי הפקודה אין הוא חב על פי המסמך.

כספים שבידי הנמשך

54. מי שקיבל עליו שטר, הריהו, במעשהו זה -

חבותו של קבל

(1) מתחייב לפרוע את השטר ככתבו של הקיבול;

(2) מנוע מלכפור בפני אוחז השטר פשוטה -

השתק החוסם את הקבל

(א) בקיומו של המושך, באמיתות חתימתו וכן בכשרו ובכשרותו למשוך את השטר,

(ב) כשהשטר הוא בר-פרעון לפקודת המושך - בכשרו של המושך להסב בשעתו את השטר, אך הוא אינו מנוע מלכפור באמיתותו או בכשרותו של ההיסב,

(ג) כשהשטר הוא בר-פרעון לפקודת אדם שלישי - בקיומו של הנפרע ובכשרו להסב בשעתו את השטר, אך הוא אינו מנוע מלכפור באמיתותו או בכשרותו של ההיסב.

55. (א) מי שמשך שטר, הריהו, במעשהו זה -

חבותו של מושך ושל מסב

(1) מתחייב שהשטר, לבשיצג כראוי, יקובל ויפרע ככתבו, ושאם יחולל - יפצה את האוחז או כל מסב שהיה אנוס לפרעו, ובלבד שכל ההליכים הנדרשים לאחר חילול נקטו כראוי;

(2) מנוע מלכפור בפני אוחז פשוטה בקיומו של הנפרע ובכשרו להסב בשעה שהסב.

השתק החוסם מושך

(ב) מי שהסב שטר, הריהו, במעשהו זה -

- (1) מתחייב שהשטר, לכשיוצג כראוי, יקובל ויפרע ככתבו, ושאם יחולל - יפצה את האוחז או כל מקב שלאחר אותו מסב שהיו אנוסים לפרעו, ובלבד שכל ההליכים כיום הדרושים לאחר חילול נקטו כראוי;
- (2) מנוע מלכפור בפני אוחז כשורה את אמיתותן ואת תקיעותן, מכל הבחינות, של חתימת המושך ושל חתימות כל ההיסבים הקודמים;
- (3) מנוע מלכפור בפני הנקב שלו הסמוך לו או בפני כל נוסב שלאחר אותו נוסב, כי השטר בשעה שהוסב היה כשר ושריר, וכי לו נפו היתה אותה שעה זכות קנין טובה בשטר.

השתק החוסם מסב

56. החותם על שטר שלא בתור מושך או קבל הריהו, במעשהו זה, חב בתור מסב כלפי אוחז פְּשורה.

זר שחתם על שטר חב בתור מסב

57. (א) פרעונו של שטר יכול שיהא נערב על ידי אדם שאינו צד לשטר. או על ידי אדם שהוא צד לשטר; ובלבד שהערבות במקרה הנזכר אחרון תהא מוסיפה על זכרות החזרה של האוחז.

ערבות לשטר

(ב) ערבות לשטר יכול שתיכתב על גוף השטר או שתינתן במסמך נפרד, והיא נוצרת על ידי הביטוי bon pour aval או ביטוי אחר שווה לו, שיש אחריהם חתימה; לא נאמר בעד מי ניתנה ערבות לשטר, רואים אותה כאילו ניתנה בעד עושה השטר אם הוא שטר חוב, או בעד המושך אם אינו שטר חוב.

(ג) ערב לשטר חב עם האדם שלחתימתו ערב, ביחד ולחוד; הוא חב אף אם התחייבותו של הצד שבעדו ערב פטולה מכל סיבה שאינה פגם בצורה; ערב לשטר שפרע את השטר זכאי לחזור על הצד שבעדו ערב ועל הצדדים החבים כלפי אותו צד.

58. חולל השטר, יהא שיעור דמי הנוק כפי האמור להלן, ויש לראותם כדמי נק קבועים מראש;

שיעור דמי נוק מידי צדדים לשטר שחולל

(1) האוחז זכאי להיפרע מכל צד החב על פי השטר, והמושך שהיה אנוס לפרוע את השטר זכאי להיפרע מן הקבל, ומסב שהיה אנוס לפרוע את השטר זכאי להיפרע מן הקבל או מן המושך או ממסב שקדם לו -

(א) את סכום השטר;

(ב) את הריבית על אותו סכום מיום שהוצג לפרעון, אם היה השטר ברי-פרעון עם הדרישה, או מיום חלותו של השטר - בכל מקרה אחר;

(ג) את הוצאות ההעדה.

(2) בשטר שחולל בחוץ לארץ זכאי האוחז, במקום דמי המק האמורים, להיפרע מן המושך או ממסב, והמושך וכל מסב שהיו אנוסים לפרוע את השטר זכאים להיפרע מכל צד החב כלפיהם - את סכום השתלִיפין. עם ריבית עליו עד יום הפרעון, ובלבד שכל מסב, וכן המושך, לא יהיו חייבים אלא בתשלום השתלִיפין אחד בלבד.

שתלִיפין

(3) מקום שניתן על פי פקודה או להיפרע ריבית בתור דמי נוק, יכול שאחנה ריבית, כולה או מקצתה, לא תינתן, אם שורת הצדק מחייבת כך, ומקום שנאמר בשטר שיש לפרעו בריבית לפי שיעור פלוני, יכול שריבית בתור דמי נוק תינתן לפי השער של הריבית ממש, ויכול שלא תינתן לפיו.

פיקוח על ריבית

מעביר במסירה 59. (א) כשאוחז שטר בר-פרעון למוכזי מסחר אותו במסירה בלא היסב, הריהו נקרא "מעביר במסירה".

אינן הוא חב על פי המסמך (ב) מעביר במסירה אינו חב על פי המסמך.

התחייבותו של מעביר (ג) מעביר במסירה המסחר שטר מקבל במעשהו זה כלפי הנעבר שלו הסמוך לו והאוחז בעד ערך, אחריות, כי השטר הוא כפי שנחזה, כי הוא זכאי להעבירו וכי אין הוא יודע בשעת העברה שום צובדה העושה את השטר חסר ערך.

סימן ז': פקיעת השטר

פרעון כשורה (א) השטר נפקע בפרעון כשורה על ידי הנמשך או על ידי הקבל או מטעמם. "פרעון כשורה" פירושו - פרעון השטר לאוחז בו, בקלותו של השטר או לאחריה, בתום לב וללא ידיעה שזכות קנינו של האוחז בשטר פגומה.

פרעון בידי מושך או מסב (ב) בכפוף להוראות שלהלן, שטר שנפרע על ידי המושך או על ידי מסב, אינו נפקע; אלא -

(1) מקום שהמושך פרע שטר שהוא בר-פרעון לצד שלישי או לפקודת צד שלישי, יכול המושך לאכוף פרעונו על הקבל, אך אינו יכול לחזור ולהוציא את השטר; (2) מקום שמסב פרע שטר, או מקום שהמושך פרע שטר שהוא בר-פרעון לפקודתו הוא, הצד שפרע את השטר חוזר אל זכויותיו הראשונות כלפי הקבל או כלפי צדדים קודמים, והוא יכול, אם נראה לו הדבר, למחוק את היסבו הוא ואת כל ההיסבים שלאחריו ולחזור ולסחר את השטר.

פרעונו של שטר טובה (ג) שטר טובה שנפרע כשורה על ידי המוסב - השטר נפקע.

קבל האוחז בשעת חלות (א) קבל האוחז שטר, או שנעשה אוחז, בזכות עצמו, בקלותו של השטר או לאחריה - השטר נפקע.

ויתור מפורש (א) אוחז שטר שויתר בחלותו של השטר או לאחריה על זכויותיו כלפי הקבל ויתור מוחלט וללא תנאי - השטר נפקע; הויתור צריך שיהיה בכתב, זולת אם גמסר השטר לקבל.

(ב) האוחז יכול בדרך האמורה לוותר על חבותו של כל צד לשטר בין בחלותו של השטר בין לפניו ובין לאחריה; אולם שום דבר האמור בסעיף זה לא יפגע בזכויותיו של אוחז כשורה שלא היתה לו ידיעה על הויתור.

ביטול (א) שטר שבוסל במתכון בידי האוחז או בידי מורשהו, והביטול נראה על פני השטר - השטר נפקע.

(ב) בדרך האמורה אפשר להפסיד כל צד החב על פי השטר על ידי ביטול מכון של חתימתו בידי האוחז או בידי מורשהו; במקרה זה מופטר גם כל מסב שיכול היה להיות זכאי לחזור על הצד שחתימתו בוסלה.

(ג) ביטול שנעשה שלא במתכון, או בטעות, או שלא בכשונות של האוחז אין כוחו יפה; אלא מקום שנראה על פני השטר שהוא או חתימה שעליו בוסלו, הצד הטוען שהביטול נעשה שלא במתכון או בטעות או שלא בכשונות - עליו הראיה.

64. (א) שטר או קיבול שנעשה בהם שינוי מהותי בלא הסכמה כל הצדדים החבים על פי השטר, השטר מתבטל, אך לא כלפי צד שעשה בעצמו את השינוי, או הרשה לעשותו או הסכים לו, ולא כלפי המסביבים שלאחריו; אולם מקום שנעשה בשטר שינוי מהותי, אלא שהשינוי אינו נראה, והשטר הוא בידי אותו כשורה, יכול אותו או חתמו להשתמש בשטר כאילו לא נעשה בו שינוי, ויכול הוא לאֶכֶף פריעו לפי כתבו המקורי.

(ב) ביחוד מהותיים הם שינויים אלה: כל שינוי בתאריך, בסכום העומד לפרעון, בזמן הפרעון או במקום הפרעון, ומקום שקיבולו של השטר הוא כללי – הוספת מקום הפרעון בלי הסכמתו של הקבל.

סימן ח': קיבול ופרעון משום-כבוד

65. (א) שטר חליפין שלא עבר זמנו ושהועד על מיאון, או שהועד על אי-פרעון במקרה שהנמשך פשט את הרגל, יכול כל אדם, בהסכמת האוחז, להתערב ולקבל עליו את השטר; לאחר הַעֲדָה, משום כבודו של אחד הצדדים החבים על פיו או משום כבודו של האדם שעל חשבונו משוך השטר.

(ב) השטר יכול שיקובל משום כבוד על חלק בלבד מן הסכום שברגמשיך.

(ג) קיבול-משום-כבוד לאחר העדה אינו כשר אלא אם הוא –

(1) כתוב על השטר ומראה שהוא קיבול-משום-כבוד;

(2) חתום בידי הקבל-משום-כבוד;

(3) מקיים על ידי איגרת-כבוד גוטריזנית, ויכול שתהא נספחת אל הַעֲדָה או המשך לה.

(ד) קיבול-משום-כבוד שלא נאמר בו במפורש משום כבודו של מי נעשה, רואים אותו כקיבול משום כבודו של המשך.

(ה) שטר בר פרעון לאחר ראייה שקובל משום כבוד, חלותו תחשב מתאריך ההעדה על מיאון ולא מתאריך הקיבול-משום-כבוד.

66. (א) מי שקיבל עליו שטר משום כבוד, הריהו, במעשהו זה, מתחייב שאם לא יפרע הנמשך את השטר, יפרעהו הוא, ככתבו של קיבולו, כשיוצג כראוי, ובלבד שהוצג כראוי לפרעון והועד כראוי על אי-פרעון, ותוא קיבל ידיעה על עובדות אלה.

(ב) הקבל-משום-כבוד חב כלפי האוחז וכלפי כל הצדדים לשטר הבאים אחרי הצד שלכבודו קיבל עליו.

67. (א) שטר מחולל שקובל משום כבוד לאחר העדה, או שיש בו נדרש-בשעת-הדחק, יש להעידו על אי-פרעון לפני שהוא מוצג לפרעון לפני הקבל-משום-כבוד או לפני הנדרש-בשעת-הדחק.

(ב) היה מעגו של הקבל-משום-כבוד באותו מקום שבו הועד השטר על אי-פרעון, יש להציג לפניו את השטר לא יאוחר מן היום שלאחר העדה על אי-פרעון; ואם היה מעגו במקום אחר, יש לשלוח את השטר לא יאוחר מן היום האמור לשם הצגה לפניו.

(ג) לאיחור בהצגה או לאי-הצגה ישמשו הַעֲדָה כל אותן הנסיבות המשמשות הצדק לאיחור בהצגה לפרעון או לאי-הצגה לפרעון.

(ד) שטר חליפין שחולל על ידי הקבל-משום-כבוד יש להעידו על אי-פרעון על ידי הקבל-משום-כבוד.

פרעון משום-כבוד לאחר העדה

68. (א) שטר שהועד על אי-פרעון, יכול כל אדם להתערב ולפרוע אותו לאחר העדה משום כבודו של כל צד החב על פי השטר.

(ב) היו שני בני-אדם או יותר מציעים פרעון השטר משום כבודם של צדדים שונים, האדם שפרעתו יפטיר את המספר הגדול ביותר של צדדים לשטר - עדיף.

(ג) כדי שפרעון משום כבוד לאחר העדה יפעל בתור פרעון כזה ולא בתור פרעון שבהתנדבות-סתם, צריך שיקיים על ידי איגרת-כבוד נוטריונית ויכול שתהא נספחת אל ההעדה או המשך לה.

(ד) איגרת-הכבוד הנוטריונית צריך שתהא מיוסדת על הצהרת מי שפרע משום-כבוד, או של מורשהו לענין זה, המצהירה שיש בדעתו לפרוע את השטר משום כבוד ולכבודו של מי הוא פורע.

(ה) שטר שנפרע משום כבוד, כל הצדדים הבאים אחרי הצד שלכבודו נפרע מופטרים, אלא מי שפרע משום כבוד בא במקומו של האוחז לכל זכויותיו וחובותיו לגבי הצד שמשום כבודו הוא פרע ולגבי כל הצדדים החבים כלפי אותו צד.

(ו) מי שפרע משום כבוד, לאוחז, את סכום השטר וההוצאות הנוטריות הכרוכות בחילולו, זכאי עם פרעון לקבל גם את השטר גופו גם את הקעדה; אם אין האוחז מוסר אותם בשעה שנדרש לכך, יהיה חב במקו של מי שפרע משום כבוד.

(ז) אוחז שטר המסרב לקבל פרעון לאחר העדה, מאבד את זכותו לחזור על כל צד שהיה יכול להיות מופטר באותו פרעון.

סימן ט': מסמכים אבודים

זכותו של אוחז לקבל כפל של שטר אבוד

69. שטר שאבד לפני שעבר זמנו, יכול האדם שהיה אוחזו לבקש את המושך שיתן לו שטר אחר ככתבו, אנב מתן ערובה למושך, אם ידרוש זאת, לשפוחו כלפי כל אדם במקרה שיימצא השטר שאבד לפי דבריו; מושך שנתבקש כאמור וסירב ליתן כפל השטר, אפשר לכופף אותו שיתן.

תובענה לפי שטר אבוד

70. בכל תובענה או הליך על פי שטר, יכול בית המשפט או שופט לצוות שאיבוד השטר לא ימש טענה, ובלבד שניתן שיפיר, להנחת דעתו של בית המשפט או של השופט, כלפי תביעותיו של כל אדם אחר על פי השטר הנדון.

סימן י': שטר בסדרה

כללים בדבר סדרת שטרות

71. (א) שטר שנמשך בסדרה כשכל יחידה שבסדרה מגיה במספר סידורי ויש בה אופור לשאר היחידות - כל היחידות שטר אחד הן.

(ב) האוחז בסדרה ומסב שתי יחידות ממנה או יותר לבני-אדם שונים, הריהו חב על פי כל אחת מהן, וכל מסב שלאחריו חב על פי היחידה שהסב בעצמו כאילו היו אותן יחידות שטרות נפרדים.

(ג) שתי יחידות או יותר שסוחרו לאוחזים-פשוטה שונים, האוחז שזכות קנינו עלתה ראשונה נחשב בינו לבין שאר האוחזים כבעלו האמיתי של השטר; אך שום דבר שנאמר בסעיף קטן זה לא יפגע בזכויותיו של אדם שקיבל עליו, או פרע, פשוטה, את היחידה שהוצגה לפניו ראשונה.

(ד) הקיבול יכול שייכתב על כל יחידה שהיא, וצריך שייכתב על יחידה אחת בלבד; קיבל עליו הנמשך יותר מיחידה אחת, ויחידות שקיבלו כאמור הניעו לידי אותם שונים כְּשורה, הריהו חב על פי כל יחידה כואת כאילו היתה שטר נפרד.

(ה) קבל של שטר משוך בסדרה שפרע את השטר ולא דרש שתימסר לו היחידה שיש עליה קיבולו, וביום הַחֲלוּת נמצאת אותה יחידה לא פרועה בידי אוהו כְּשורה, הקבל חב כלפי אוהו היחידה.

(ד) בכפוף להוראות האמורות לעיל, מקום שאחת היחידות של שטר משוך בסדרה נפקעה על ידי פרעון או בדרך אחרת, השטר כולו נפקע.

סימן י"א: ברירת הדין

72. שטר משוך בארץ אחת והוא מסוחר או מקובל או בר־פרעון בארץ אחרת, זכויותיהם, חובותיהם וחבותם של הצדדים לשטר יהיו נחתכות כדלקמן:

כללים לענין
ברירת הדין

(1) כשרותו של שטר מבחינת הצורה נחתכת על פי דין מקום ההוצאה, ואילו כשרותן מבחינת הצורה של התקשרויות שלאחר הוצאה, כגון קיבול, היסב או קיבול לאחר הַעֲדָה, נחתכות על פי דין מקום ההתקשרות הנדונה; אולם –

דרישות מבחינת
הצורה

(א) שטר שהוצא בחוץ לישראל אינו נפסל מחמת זו בלבד שאינו מכריל לפי דין מקום ההוצאה,

(ב) שטר שהוצא בחוץ לישראל והוא עשוי מבחינת הצורה לפי דין ישראל, מותר לנהוג בו, לענין אַכְּיַפַּת הפרעון, בין כל בני האדם שסיחרוהו או אחוהו או נעשו צדדים לו, בישראל, כבשטר כשר;

(2) משיכתו של שטר, היסבו, קיבולו או קיבולו לאחר העדה יתפרשו לפי דין מקום ההתקשרות הנדונה, בכפוף להוראות פקודה זו; ואולם שטר משוך בישראל ובר־פרעון בישראל שהוסב בארץ אחרת, היסבו יתפרש, לגבי מי שפרעו, לפי דין ישראל;

(3) חובותיו של האוחז לענין הצגה לקיבול או לפרעון, לענין הצורך או אי־הצורך בַּהַעֲדָה או בהודעת חילול או דְּיוֹתֵן או אי־דְּיוֹתֵן של אלו, יהיו נחתכות לפי דין מקום הפעולה או מקום החילול;

חובות האוחז

(4) שטר משוך בחוץ לישראל אך בר־פרעון בישראל והסכום העומד לפרעון אינו נקוב במטבע ישראל, יחושב הסכום, באין הַגְּיָה מפורשת בענין זה, לפי שער החליפין הקיים במקום הפרעון וביום שחל הפרעון בשביל מַמְשָׁכִים בני־פרעון עם ראייה;

סכום נקוב
במטבע חוץ

(5) שטר משוך בארץ אחת ובר־פרעון בארץ אחרת, זמן פרעונו נחתך לפי דין המקום שבו הוא בר־פרעון.

זמן הפרעון

פרק שלישי : שיקים

סימן א' : שיקים משוכים על בנקאי

73. שיק הוא שטר חליפין משוך על בנקאי ובר-פרעון עם דרישה; הוראות פקודה זו החלות על שטר חליפין בר-פרעון עם דרישה יחולו על שיק, חוץ מענין שיש לו הוראה אחרת להלן.

74. בכפוף להוראות פקודה זו –

(1) שיק שלא הוצג לפרעון תוך זמן סביר לאחר הוצאתו, ובזמן ההצגה היה המושך או האדם שעל חשבונו משוך השטר זכאי, ביעו לבין הבנקאי, לפרעון השיק והאיחור בהצגה גרם לו נזק ממשי, הריהו מופטר כדי שיעור הנזק, כלומר כדי השיעור שבו גדל נשיא מאת הבנקאי מכפי שהיה אילו נפרע השיק;

(2) כשבאים לפסוק מהו זמן סביר יש לשים לב לטיב המסמך, למנהג הסוחרים והבנקאים ולעובדות המקרה המיוחד;

(3) אווחו השיק שהמושך או האדם כאמור מופטרים ממנו, יהיה במקומם לנושה של הבנקאי כדי שיעור ההפסד ויהיה זכאי להיפרע ממנו את הסכום.

75. חובתו ורשותו של הבנקאי לפרוע שיק שמשך עליו לקוחו תדלות על ידי –

(1) ביטול הוראות הפרעון;

(2) ידיעה על מות הלקוח;

(3) ידיעה על פשיטת רגל של הלקוח.

סימן ב' : שיקים משורטטים

76. (א) היתה אחת התוספות שלהלן חוצה את פני השיק, הרי זה שרטוט והשיק משורטט בכללותו. הין:

(1) המלה ישותפיר- או כל קיצור ממנה, בין שני קחים חוצים מקבילים, עם המלים -לא סחיר- או בלעדיהן;

(2) שני קווי אלכסון מקבילים בלבד, עם המלים -לא סחיר- או בלעדיהן.

(ב) היתה תוספת שמו של בנקאי חוצה את פני השיק, עם המלים -לא סחיר- או בלעדיהן, הרי זה שרטוט והשיק הוא משורטט במיוחד ולאוחו בנקאי.

77. (א) המושך יכול לשרטט שיק בין בכללות ובין במיוחד.

(ב) שיק שאינו משורטט, יכול האוחו לשרטטו בין בכללות ובין במיוחד.

(ג) שיק ששורטט בכללות, יכול האוחו לשרטטו במיוחד.

(ד) שיק משורטט, בין בכללות ובין במיוחד, יכול האוחו להוסיף עליו את המלים -לא סחיר-.

(ה) שיק ששורטט במיוחד, יכול הבנקאי שאליו שורטט לשוב ולשרטטו במיוחד לבנקאי אחר לשם זביינה.

(ו) שיק שאינו משורטט או ששורטט בכללות, תשלח לבנקאי לשם זביינה, יכול הוא לשרטטו במיוחד אל עצמו.

שרטוט בכללות
ושרטוט במיוחד –
מה הם

שרטוט ביד
המושך או
לאחר הוצאה

78. שרטוט שהותר בפקודה זו הוא חלק מהותי של השיק, ואסור לאדם להוסיף עליו או לשנותו אלא כפי שהותר בפקודה זו, ואסור למחוק.

השרטוט - חלק מהותי של השיק

79. (א) שיק ששורטט במיוחד ליותר מבנקאי אחד, למעט מורשה לגביינה שהוא בנקאי, הבנקאי שעליו משוך השיק יסרב לפרעו.

חובותיו של בנקאי לגבי שיק משורטט

(ב) בנקאי שנמשך עליו שיק משורטט כאמור ואף על פי כן פרעו, או שפרע למי שאינו בנקאי שיק משורטט בכללות - או לא לבנקאי שאליו שורטט ולא למורשהו לגביינה, שיק משורטט במיוחד - חב כלפי בעלו האמיתי של השיק בכל הפסד שסבל מחמת פרעון השיק בדרך זו; ואולם שיק שהוצג לפרעון ולא נראה בשעת הצגה שהוא משורטט, או שהיה עליו שרטוט שנמחק, או שיש בו תוספת או שינוי שפקודה זו לא התירה אותם, הבנקאי שפרע את השיק בתום לב ובלי רשלנות, לא יהיה אחראי ולא יחוב, ואין להרהר אחר פרעון זה על שום שהשיק היה משורטט, או שהשרטוט נמחק, או שיש בו תוספת או שינוי שפקודה זו לא התירה אותם, ועל שום שנפרע לשאינו בנקאי או לא לבנקאי שאליו השיק משורטט או היה משורטט, או לא למורשהו לגביינה שהוא בנקאי, הכל לפי הענין.

80. בנקאי שנמשך עליו שיק משורטט והוא פרע אותו בתום לב ושלא ברשלנות לבנקאי, כשהוא משורטט בכללות - או לבנקאי שאליו שורטט, או למורשהו לגביינה שהוא בנקאי כשהשרטוט הוא במיוחד - הבנקאי שפרע את השיק, וכן המשך את השיק במקרה שהגיע לידי הנפרע, זכויותיהם ומעמדם כאילו נפרע השיק לבעלו האמיתי.

הגנה על בנקאי ועל מושך בשיק משורטט

81. מי שנטל שיק משורטט שכתוב עליו "לא סחיר", אין לו ואין בכוחו ליתן זכות קנין בשיק טובה מן הזכות שהיתה לאדם שממנו נטלו.

פעלו של שרטוט "לא סחיר" על האוחז

82. (א) בנקאי שקיבל לטובת לקוחו, בתום לב ובלי רשלנות, פרעו של שיק המשורטט אליו, בכללות או במיוחד, ואין ללקוח זכות קנין בשיק או שזכות קנינו פגומה, לא יחוב הבנקאי כלפי בעלו האמיתי של השיק מחמת זו בלבד שקיבל את הפרעון האמור.

הגנה על בנקאי גובה

(ב) בנקאי הוא מקבל פרעון כמשמעותו בסעיף קטן (א), אף אם זיכה את חשבון לקוחו בסכום השיק לפני קבלת הפרעון.

83. (א) הסעיפים 76 עד 82 יחולו על ממשך בנקאי כאילו היה שיק.

הסעיפים 76 עד 82

(ב) מימשך בנקאי, לענין סעיף זה, פירושו מימשך בר-פרעון עם דרישה, משוך על ידי בנק או מטעמו על עצמו, בין שפרעונו במשרדו הראשי ובין במשרד אחר שלו.

יחולו על מימשך בנקאי

פרק רביעי: שטרי חוב

84. (א) שטר חוב הוא הבטחה ללא תנאי ערוכה בכתב מאת אדם לחברו, חתומה בידי עושה השטר, בה הוא מתחייב לפרוע לאדם פלוני או לפקודתו, או למוכזו, עם דרישה, או בזמן עתיד קבוע או ניתן לקביעה, סכום מסויים בכסף.

שטר חוב - מהו

(ב) מסמך בצורת שטר חוב שהוא בר פרעון לפקודת עושהו אינו שטר חוב כמשמעותו בסעיף זה עד שלא הוסב על ידי עושהו.

שטר חוב בר-פרעון לפקודת עושהו

(ג) אין שטר חוב נפסל מחמת זו בלבד שיש בו גם שעבוד של בטוחת-לואי עם הרשאה למכרה או להעבירה.

שטר חוב שיש בו בטוחת-לואי

85. שטר חוב הוא לא-שלם ולא-מוגמר עד שלא נמסר לנפרע או למכזו.

הצורך במסירה

שטרי חוב
ביחד ולחוד

86. (א) שטר חוב יכול שיעשה בידי שנים או יותר, ויכול שיהיו חבים על פיו ביחד, או ביחד ולחוד, הכל ככתבו.

(ב) היה כתוב בשטר 'אשלם' וחתומים עליו שני בני אדם או יותר רואים אותו כשטר חובם, ביחד ולחוד.

שטר חוב בר-
פרעון עם דרישה

87. (א) שטר חוב בר-פרעון עם דרישה שהוסב, יש להציגו לפרעון חוץ זמן סביר מיום ההיסב, ואם לא נפרע, יש להעידו על אי-פרעון ביום ההצגה או ביום העסקים הראשון שלאחריו; לא הציגוהו ולא העידוהו כאמור - המסב מופטר.

(ב) כשבאים לפסוק מהו זמן סביר, יש לשים לב לטיב המסמך, למנהג הסוחרים ולעובדות המקרה המיוחד; ולעולם שטר חוב בר-פרעון עם דרישה יש להציגו לפרעון תוך ששה חדשים לאחר תאריכו, או תוך זמן קצר יותר שהיתנהו המסב הראשון או אחד הבאים אחריו, או תוך זמן ארוך יותר שהיתנהו המסב הראשון ושלא יעלה על שנים עשר חדשים.

(ג) שטר חוב בר-פרעון עם דרישה שסוחרוהו, ונראה שמאו הוצא עבר זמן סביר כדי להציגו לפרעון, לא ישמש הדבר טעם לראות את השטר חוב כאילו עבר זמן, כדי להפניע את האוחז בפנמים שבוכות קנין שלא ידע עליהם.

הצגת שטר חוב
לפרעון כדי
להחייב את עושהו

88. (א) היה כתוב בגוף שטר החוב שהוא בר-פרעון במקום מיוחד, יש להציגו לפרעון באותו מקום כדי להחייב את עושהו; בכל מקרה אחר אין צורך בהצגה לפרעון כדי להחייב את העושה.

(ב) יש צורך בהצגה לפרעון כדי להחייב את המסב של שטר חוב.

(ג) היה כתוב בגוף שטר החוב שהוא בר-פרעון במקום מיוחד, יש צורך בהצגה לפרעון באותו מקום כדי להחייב מסב; היה מקום הפרעון נקוב בתזכורת בלבד, הצגה לפרעון באותו מקום מספקת כדי להחייב את המסב, אך גם הצגה לפני העושה במקום אחר, שיש אחריה הַעֲדָה, מספקת לכך, אם היא מספקת מבחינת אחרות; מקום שהאוחז בשטר חוב הוא בנק, יראו את ההצגה עשייה כראוי, אם נמסרה בדואר רשום הודעה מאת הבנק ובה דרישה לפרוע את השטר במשרד הבנק.

(ד) לא נפרע שטר חוב, חייב האוחז לנהוג בו כבשטר מחולל ולהעידו בהתאם להור-

אות סעיף 50.

חבותו של
עושה שטר

89. העושה שטר חוב, הריהו, במעשהו זה -

(1) מתחייב לפרוע אותו ככתבו;

(2) מצע מלכפור לפני אוחז כשורה בקיומו של הנפרע ובכשרו להסב בשעה שהסב.

תחולת פרק שני
על שטרי חוב

90. (א) הוראות פקודה זו בדבר שטרי חליפין, חוץ מן ההוראות המגזרות בסעיף זה, יחולו, בשניים המחייבים לפי הענין, על שטרי חוב, בכפוף להוראות פרק זה.

(ב) כשבאים להחיל אותן הוראות רואים את עושהו של שטר חוב כנגד הקפץ בשטר חליפין, ואת המסב הראשון בשטר חוב כנגד המושך בשטר חליפין שקצבל והוא בר-פרעון לפקודת המושך.

(ג) ההוראות שלהלן בדבר שטרי חליפין לא יחולו על שטרי חוב, והן ההוראות לענין-

(1) הצגה לקיבול;

(2) קיבול;

(3) קיבול לאחר הַעֲדָה

(4) שטרות בסדרה.

פרק חמישי : מילואים

91. כל שנעשה, למעשה, ביושר-לב, רואים כאילו נעשה בתום-לב, כמשמעותו בפקודה זו, בין שנעשה ברשלנות ובין שלא ברשלנות. תוס' לב
92. (א) מסמך או כתב הטעונים לפי פקודה זו תתימתו של אדם, אין צורך שיתחום עליהם בידו הוא, אלא די להם בחתימתו שנכתבה ביד אדם אחר בהרשאתו או על פיה או בחותמו שהוטבע עליהם בידי עצמו או בהרשאתו. חתימה
- (ב) כשהמדובר הוא בחברה, באגודה שיתופית, בשותפות או באישיות משפטית אחרת; די להם למסמך או לכתב הטעונים חתימה לפי פקודה זו, שיהיו טבועים בחותמתה של אותה אישיות משפטית. חותמתה של אישיות משפטית בתור חתימה
93. (א) מקום שפקודה זו קובעת זמן של פחות משלושה ימים לעשייתם של פעולה או של דבר – יום שאין בו עסקים לא יבוא במנין. הישוב הזמן
- (ב) ימים שאין בהם עסקים הם, לענין פקודה זו –
- (1) יום ששי, שבת ויום ראשון;
- (2) כל יום שהממשלה הודיעה עליו, בצו שפורסם ברשומות, שהוא יום פגרה חוקי. די להעדה אם התחילו בה בתוך זמנה
94. מקום שהעדה של שטר חליפין או של שטר חוב נדרשת תוך זמן מפורש, או לפני שנק-טים הליך נוסף, די, לענין פקודה זו, שהשטר הוגש לנוטריון והאגרות שנקבעו לכך שולמו לפני תום אותו זמן או לפני שנקט אותו הליך, ומותר אחר כך בכל עת להעיד העדה פור-מלית מתאריך ההגשה. פקודת דיבידנד ניתנות לשרטוט
95. (א) הוראות פקודה זו בענין שיקים משורטטים יחולו על פקודה לתשלום דיבידנד. הוראות החלות על תעודות אחרות
- (ב) הוראות פקודה זו בענין שיקים משורטטים יחולו גם על כל תעודה שהוצאה על ידי לקוח של בנקאי ושכונתה לאפשר לאדם לקבל מאת הבנקאי, עם דרישה, פרעון הסכום הנזכר בה, ויחולו כאילו היתה אותה תעודה שיק; אולם אין לראות את האמור באן כאילו בא לעשות אותה תעודה למסמך סחיר.
96. (א) אין להזקק לתובענה על פי שטר חליפין או שיק או שטר חוב כנגד מי שהוא צד להם ואינו מסב, לאחר שעברו חמש שנים, וכנגד מסב – לאחר שעברה שנה אחת, מן הזמן שבו נולדה לראשונה לאוחז באותה שעה עילת התובענה כנגד אותו צד; ואולם צד לשטר חליפין, לשיק או לשטר חוב, יכול לוותר על טענת ההגנה שאין להזקק לתובענה נגדו על פי מסמך כאמור, משום שעברה התקופה האמורה בסעיף קטן זה, ומותר לרשום את הויתור בין בןגוף המסמך כאמור ובין בתעודה נפרדת, בין לפני תחילת התובענה ובין לאחריה, ואם נרשם הויתור בתעודה נפרדת לא יהיה מחייב, אלא אם האדם שרשם אותו בתעודה קיבל בעדו תמורה בת-ערך. התיישנות של תרבענות
- (ב) לגבי הקבלת תחילת התקופה האמורה מקלותו של השטר, זולת אם –
- (1) צריך הצגה לפרעון כדי לחייב את הקבל, כי אז תתחיל התקופה האמורה מתאריך ההצגה;
- (2) קיבל השטר לאחר חלוטו, כי אז תתחיל התקופה האמורה מתאריך הקיבול.
- (ג) לגבי המושך או מסב תתחיל התקופה האמורה מן התאריך שבו נתקבלה הודעת חילול.

פ נ ח ס ר ו ז

שר המשפטים

א' באדר ב' תשי"ז (4 במרס 1957)

רשימת המונחים המשמשים במקורת השטרות (נוסח חדש) *

ASSIGNMENT	המקאה	HOLDER	אוחז (את השטר)
to assign	להמחות	holder in due	אוחז בשורה
assignor	ממחה	course	
assigned	מומחה, שהמחה	REFERENCE	אזכור (מראה מקום - עמוד, סעיף, חוק וכו')
assignee	נמחה	ENFORCEMENT	אכיפה
INDORSEMENT	הסב (היסב)	to enforce the	לאכוף את השטר
to indorse	להסב	bill against	על...
indorser	מסב (מסיבים)	enforceable	אכיף
indorsed	מוסב, שהוסב	FICTITIOUS	בדוי
indorsee	נסב (נסבים)	fictitious name	שם בדוי
TRANSFER	העברה	SECURITIES	בטוחות (ניירות ערך וכ"ב)
to transfer	להעביר	POST-OFFICE	ב"דאר
transferor	מעביר	JOINTLY and SEVERALLY	ביתר ולחוד
transferred	מועבר	CONFLICT OF LAWS	ברירת הדין
transferee	נעבר	SUFFICIENCY	דיות
transferable	עביר	POSSESSION	החזקה
PROTEST	העדה	possessor	מחזיק
to protest the bill	להעיד את השטר	ACCOMMODATION	הסבה
protested bill	שטר מועד	accommodation bill	שטר סובה
to protest for	להעיד על אי-פרעון	accommodation party	מטיב (בשטר)
non-payment		accommodated party	מטב
DISCHARGE	הפטר (של צד לשטר)		
to discharge	להפטיר		
discharged	מופטר		
RECOVER	הפירע (היפרע)		
to recover his debt	להיפרע את חובו		

* הרשימה כוללת גם מונחים רחוקים בתוקים אחרים. ובהם שאושרו בשעתם על ידי ועד הלשון. גם מונחים חדשים שהוצעו על ידי ועדה. מיחז של האקדמיה ללשון הוגשו למליאה לאישור אך עדיין לא אושרו.

STAMP	חותמת
DISHONOUR	חילול
to dishonour t. bill	לחלל את השטר
dishonoured by	שטר מחולל באי-
non-payment	פרעון
dishonour by	חילול השטר במאון
non-acceptance	
ALTERNATE	חלופה
MATURITY,	חליות
the bill matures	השטר חל
BLANK	חלק
in Blank	על החלק
HONOUR	כבוד
to honour the bill	לכבד את השטר
for honour (ac-	משום כבוד
ceptance, payment)	(קיבול, פרעון)
DUPLICATE	כפל
CAPACITY	כשר (כושר)
VALIDITY	כשרות
valid	כשר
to validate	להכשיר
invalid	פסול
to invalidate	לפסול
invalidity	פסלות
ALTERNATIVELY	לחלופין
DRAFT	ממשך (מימשך)
to draw a bill of	למשוך שטר חליפין
exchange	
drawer	משוך
drawn	משוך
drawee	נמשך
PRECLUDED	מנוע
PURPORTS to be	נחזה

PRESENTMENT	הצגה
to present	להציג
non-presentment	אי-הצגה
on presentment	עם הצגה
at sight	עם ראיה
on demand	עם דרישה
EXCUSE	הצדק (סיבה מצדיקה, פוטרת)
SUSPENSION	השעיה (של אדם מתפקידו)
to suspend	להשעות
SUSPENSION	התליה (של החלטה, פסק, מינוי וכו')
to suspend	להתלות
ESTOPPEL	השפת
estopped	מושתק מלטעון
WAIVER	ניתור
LIABILITY	חבות
liable	חב
to incur liability	לחוב
to render liable	להחייב (את...)
to be liable on	לחוב על פי השטר
the bill	
RECOURSE	חזרה על...
t. right of recourse	הזכות לחזור על
against t. drawer	המושך
t. right of recourse	זכות חזרה
FACE	חזות, פנים
it appears on the	הזותו מעידה עליו
face of it	
PRESUMPTION	חזקה
conclusive	חוקה חלוטה
presumption	
SEAL	חותם

COMPENSATION	פיצוי
to compensate	לפצות
EFFECT	פֶּעַל
effectual	בר-פעל (בת-פעל)
to give effect	לעשות(ה) בר-פעל (בת-פעל)
DISCHARGE	פקיעה (של שטר)
t. bill is discharged	השטר נפקע (פקע)
PAYMENT	פרעון
to pay	לפרוע
payor	פורע
paid	פרוע
payee	נפרע
payment in due course	פרעון בשורה
non-payment	אי-פרעון
payable	בר-פרעון
	צד (ר' שטר)
ACCEPTANCE	קיבול
to accept the bill	לקבל עליו את השטר
acceptor	קבל
accepted	מקבל (מקובל)
non-acceptance	מאן (מיאן)
non-accepted	ממואן
SET OFF	קיוון
PERMISSION	רשות
AUTHORITY	רשות
authorisation	הרשאה
REEXCHANGE	שחליסין
BILL	שטר
to issue a bill	להוציא שטר
to reissue	לחזור ולהוציא
reissue	הוצאה חזרת

ASSUMED	נטול
assumed name	שם נטול
REASONABLE	סביר
SET	סדרה
bill in set	שטר בסדרה
NEGOTIATION	סיוור
to negotiate the bill	לסחר את השטר
negotiator	מסחר
negotiated	מסחר
negotiable	סחיר
negotiability	סחרות
IMMEDIATE	סמוך (קמוכים)
REFERENCE	סימוכין (הסתמכות ענינית) ל... או על... ..
to refer	להסתמך על...
ALLONGE	ספח
OVERDUE	עבור זמנו
due, fell due	הגיע זמנו, חל פרעונו
became due	
LIEN	עפבון
DEPOSIT	ערבון
SECURITY	ערבה (ערובה)
GUARANTY	ערבות
AVAL	ערבות לשטר
PETITION	עתיקה
petitioner	עותר
AFFECT	פגע, הפגיע
affected	פגע
to affect t. rights of a person	לפגע בזכויות של אדם
to affect t. holder with defects of title	להפגיע את האוחז בפגמים שבזכות קנין

INDEMNITY to indemnify	שיפוי לשפות	parties to a bill immediate party remote party	צדדיט לשטר צד סמוך צד מרוחק
DILIGENCE	שקידה	PROMISSORY NOTE to make a pro- missory note maker	שטר חוב לעשות שטר חוב עושה השטר
SUBSISTING	שריר	BILL OF EXCHANGE	שטר חליפין
ACTION	תובענה (משפט)		
STIPULATION to stipulate	תננה להתנות		

רשימת המונחים לפי אלפא ביתא אנגלי

ACCEPTANCE	ק י ב ו ל	AUTHORITY	ר ש ו ת
to accept the bill	לְקַבֵּל עָלָיו אֶת הַשֵּׁטֶר	authorisation	הַרְשָׁאָה
acceptor	קַבֵּל		
accepted	מְקַבֵּל	AVAL	ע ר ב ו ת ל שֵׁטֶר
non-acceptance	מִיֵּאָחַז		
non-accepted	מִמּוֹאָן	BILL	שֵׁטֶר
		to issue a bill	לְהוֹצִיא שֵׁטֶר
ACCOMMODATION	הֶסְכָּה	to reissue	לְחַזֵּר וּלְהוֹצִיא
accommodation bill	שֵׁטֶר טוֹכָה	reissue	הוֹצֵאה חֲדָשָׁה
accommodation party	מִיֵּסִיב (בשטר)	parties to a bill	צדדים לשטר
accommodated party	מוֹטָב	immediate party	צד סמוך
		remote party	צד מרוחק
ACTION	תּוֹבַעְנָה	BILL OF EXCHANGE	שֵׁטֶר חֲלִיפִין
AFFECT	ס ג ו ע , ה פ ג י ע		
affected	פְּגוּעַ	CAPACITY	כֶּשֶׁר
to affect the rights	לְפַגֵּעַ בְּזכויותו		
of a person	שֶׁל אָדָם	COMPENSATION	פִּיצוּי
to affect the holder	לְהַפְגִיעַ אֶת הַחֹזֵר	to compensate	לְפַצוֹת
with defects of	בְּפְגָמִים שֶׁבִּזְכוּת קִנְיָן		
title		COPY	(1) הֶעֱתַק (2) טַפָּס (טופס)
		CONFLICT OF LAWS	בְּרִירַת הַדִּין
ALLONGE	ס פ ח	DEPOSIT	ע ר ב ו ז
ALTERNATE	ח ל ו ר	DILIGENCE	שְׂקִידָה
ALTERNATIVELY	ל ח ל ו פִּין	DISCHARGE (of a party)	הַפְסֵר (של צד לשטר)
ASSIGNMENT	ה מ ח א	to discharge	לְהַפְסִיר
to assign	לְהַמְחֹז	discharged	מוֹפְסֵר
assignor	מְמַחֵה	Discharge (of a bill)	פְּקִיעָה (של שטר)
assigned	מוֹמַחֵה, שֶׁהוּמַחֵה	the bill is dis-	הַשֵּׁטֶר נִפְקַע (פְּקַע)
assignee	נִמְחֵה	charged	
ASSUMED NAME	ש מ ג ט ו ל		

DRAFT	מ מ ש ך (מימשך)
to draw a bill of exchange	למשוך שטר חליפין
drawer	מושך
drawn	משוך
drawee	ומשך
DUE, fell due, became due	הגיע זמנו, קל זמן פקעונו
DUPLICATE	כפל
EFFECT	פעל
effectual	בר-פעל (בת-פעל)
to give effect	לעשותו(ה) בר-פעל (בת-פעל)
ENFORCEMENT	אכיפה
to enforce the bill enforceable	לאכוף את השטר אכיף
ESTOPPEL	השתק
estopped	מולשתק מלטען
EXCUSE	הצדק
to excuse	לפטור מ...
FACE	הזות, פנים
it appears on the face of it	הזותו מעידה עליו
FICTITIOUS NAME	שם בדוי
GUARANTY	ערבות
HOLDER	אוחז
holder in due course	אוחז בשורה
HONOUR	כבוד
to honour the bill	לכבד את השטר
to dishonour the bill	לחלל את השטר

dishonour	חילול
dishonoured by non-acceptance	מחולל במיאון
dishonoured by non-payment	מחולל באי-פרעון
for honour (acceptance, payment)	משום כבוד (קיבול, פרעון)
IMMEDIATE	סמוך (סמוכים)
IN BLANK	על הקל
INDEMNITY	שיפוי
to indemnify	לשפות
INDORSEMENT	הסב (היסב)
to indorse	להסב
indorser	מסב (מסיבים)
indorsed	מוסב, שהוסב
indorsee	נסב (נסבים)
JOINTLY and SEVERALLY	ביתד ולחוד
LIABILITY	חבות
liable	חב
to incur liability	לחוב
to render liable	להחייב
to be liable on the bill	לחוב על פי השטר
LIEN	עקבון
MATURITY	הלות
the bill matures	השטר חל
NEGOTIATION	סיחור
to negotiate the bill	לסחר את השטר
negotiator	מסחר
negotiated	מסוחר
negotiable	סחיר
negotiability	סחרות

OVERDUE	עבר זמנו
PAYMENT	פקעון
to pay	לפרוע
payor	פורע
paid	פורע
payee	נקרע
payment in due course	פרעון בשורה
non-payment payable	אי-פרעון בר-פרעון
PERMISSION	רשות
PETITION	עתירה
petitioner	עותר
POSSESSION	החזקה
possessor	מתחיק
POST-OFFICE	בירואר
PRECLUDED	מנוע
PRESENTMENT	הצגה
to present	להציג
non-presentment	אי-הצגה
on presentment	עם הצגה
at sight	עם ראיה
on demand	עם דרישה
PRESUMPTION	חזקה
Conclusive presumption	חזקה חלושה
PROMISSORY NOTE	שטר חוב
to make a promissory note	לעשות שטר חוב
maker	עושה השטר

PROTEST	העדה
to protest the bill	להעיד את השטר
protested bill	שטר מועד
to protest for non-payment	להעיד על אי-פרעון
PURPORTS to be	נחנה
REASONABLE	סביר
RECOURSE	תורה על...
t. right of recourse	זכות חזרה
t. right of recourse against t. drawer	הזכות לחזור על המושך
RECOVER	היפרע
to recover his debt	להיטרע את חובו
REFERENCE	(1) אנוכור (מראה מקום - עמוד, סעיף וכר) (2) סימוכין (הסתמכות עתית)
SECURITY	ערובה
SECURITIES	בטוחות (עירות ערך וכדב)
SEAL	חותם
SET	סדרה
bill in set	שטר בסדרה
SET OFF	קיוונו
STAMP	חותמת
STIPULATION	תנאה
to stipulate	להתחיל
SUBSISTING	שקיר
SUFFICIENCY	דיות

SUSPENSION (1) הַתְּלִיָּה
(של החלטה, מינוי, רשיון, וכו')

(2) הַשְּׁעִיָּה (של אדם מתפקידו)
to suspend (1) להתלות
(2) להשעות

TRANSFER הַעֲבָרָה
to transfer להעביר
transferor מַעֲבִיר
transferred מוּעָבֵר

transferee נֶעֱבֵר
transferable עָבִיר

VALIDITY כְּשָׂרוֹת
valid כָּשָׁר
to validate לְהַכְשִׁיר
invalid פְּסוּל
to invalidate לְפַסּוֹל
invalidity פְּסוּלוֹת

WAIVER וַיְתוּר